

Denne Sammen tilled min pikurians Omstændigheder mig ikke at tog Ophold
 paa Landet, min Hustru Datter og jeg smøttede sig med os at tog ind omkring
 i Skovene medbringende var Høst sam i saa spid i et eller andet Skov.
 Løsthus og saa bejefte paa en Høst god Skovlalu kaffe huerte sig best
 min Arv og min Hustru havde et eller andet Haendalyde med
 og saa glødede vi os om var Datter den maade sig med at stille om by
 og plejede Blomster, vi var hele Dagen i det fri og naar vi saa sent
 paa Eftermiddagen kom hjem og havde spist til middag og var alle
 Gæster var kommet til Høst ikk aftenerne med høst kaffin og
 trods Saunen og et Stadigt Landophold havde vi det soormod meget
 godt i det varme Høsthus. I Vinteren Løb havde vi gjort
 Bekjendtskab med en Kone ved Navn Johan Hansen, han var
 Representant for Firmaet Bævergaard, han skulde den 1ste Skjænt
 om til Vesterhavet i 14 Dage det var ved Landetlyngvej paa Bodeholmen
 hos Rustensatens Gæstevær, det var paa Firmaets Vegne, han skulde
 draave, han havde gæster Ophold til sig selv og en Person til og han
 spurgte om jeg havde lyst til at tillægge dem 14 Dage sammen med
 ham draave, da det ikk var forveendet med nogen Udgift for ham
 sly jeg til og da min Hustru og Datter samtidig var eruvet til et
 14 Dages Ophold hos sin Søster Fru Karin Nielsen i Kellerske Kilde der
 jo ikk var bedre, Jeg tillægge minen ganske dygtig Tid hermed Bode
 stædt vi levede aldeles fantastisk og hos sammen med mange elke
 verdige Mennesker, disse 14 Dage med de kraftige Bode og den strøke
 friske luft satte Helsen paa mig saa da jeg alle kam hjem var

lyisa. sallowet som am jeg havde været paa Landet hel Sammen
min Hustru og Datter havde ogsaa tillagt en faenigelig Lid, men vi
var ogsaa i glæde for atter at være sammen.

Skolen og Præmie paa Teatret var atter begyndt, Tom Hensen var
i Sammen Løb blevet saa meget uerstant at han kunde opstige sin
Vikarhed som Balletmester, men han lod os vide, at han endnu
var meget nervøs og at han ikke taall Ojeblik og at vi efter holdt dem
maatte sige at forkeare ham for Lindsbergselse, det gjælds vi selv
føjelig ogsaa, men vi mærkede snart at han langtfra var nok nok
til at kunde varstog en Gjæmning som Hens, du om det gaa nok saa
nærlig, altid bringe Ojeblik med sig. Hønnen for Balletten, Selostandje
had var som ofte ment, inden Falleren blev suveræ og suveræ
vi blev ved enhver Højhed skuppet til Side og Tom Hensen
var ikke nok nok til at havde var stilling, det vilde sig ogsaa
thi fra Lærens Begyndelse den 1ste September til 28 December
var Balletten repræsenteret ved 5 Dage at have været paa dem.
det var for meget for et stort Personer der daglig skæde mæde
paa Skole for at vedligeholde Artydet til ingen nytte, følger
var da ogsaa at vi blev slæve for var Gjæmning og ganske naturlig
sljede af, du hærte je mer end menneskelig Tom Hens til daglig at
Artydet og adig se en Ballet opstaaet paa det ujenlige Repu-
tate. Loo en Dag da vi som soduanly var maadt paa Skolen
var jeg i særlig andet beino, det bemærkede Tom Hensen, han spøjte
mig saa am jeg var syg. Hæntis jeg straks svarede ham: "Jai
jeg er syg." "Hvad fjæls De." Spøjte han saa: "Det skal jeg se

Balletmester, jeg er syg om den Tilstand og den Ledelse som Balletten
paa, det er ikke til at udtale i hængden at forlang Personalet til Dy
ud og Dy ind at holde ved Artydet vedlig til ingen Værdens nytte."
Denne lille Ordstoim rindes paa Tom Hensen og det tilstedeværende
Personale som en Frist i en Klidstans, og han udtaltes hændisen
de: "Hvad i al Verden vil de have jeg skal gøre." Hæntis jeg svarede
ham, at det forhaanded mig, at han spøjte mig om hvad han
skulle gøre, men hvis der vil være hvad der er min Mening saa skal
jeg fortælle dem hvad de skal gøre. De skal uophørlig gaa til
Chefen og klype var oplyst Ad og forlang en af Baanenens stor
Balletten set op i flat Udtyde for dem Valdemar og sode jeg det
er ikke min Mening alene men jeg tror at jeg har talt i hele Personale
Hæntis: Et kraftig Hæntis fra det forsamlede Personale var Beris for
at de sluttede dem til min Udtalelse. Balletmesteren gik mi
nervant rindet i Salen og kam saa med den fleting at Balletten
Valdemar var meget vanskelig at bevæge og navnlig havde vi alfar
paa Hens til Drabant. Loo sode jeg resultat: "Drabantens
skal ikke hinde Valdemar Opførelse. Thi dema skal jeg skaffe
lysaaamange som vi har Brøij for." "Hværdens vil De have
Dem ad med det?" "Det skal jeg sig Dem: som hævred Hæntis
Gymnastikskole har jeg mangt flenke ting Mændene under
mig og det vil være mig en Glæde at have dem Drabant
samen og dem skal bliu udført ligesoo godt som af mine egne
Fækte. Efter et Par Dages Betænkninges besluttes Tom Hensen sig til at
gaa til Chefen, men han følte sig ikke stort nok til at gaa alene dem

men lod en af os om at ledsage ham, det var uindlyst at Hans Beck som
 i Janij Sæson havde været omdøbt som Ballet dirigent paa et
 Kuev, det var i den yderste Spænding at vi imidlertid havde Resolvet
 siden liden, heldigvis havde haft held med dem. thi Himmelen havde
 givet sin Senten til at Balletten Valdemar blev paa indstillet og sat
 op med nye Decorationer og Costumer. Til at indstille dette Arbejde
 var Emil Hansen ikke nok, det blev derfor overtaget den
 gamle Ballet dirigent Lode at indstille den mindre Del af Bal-
 letten, den Karagrefike blev lovt paa Hans Becks Skulder og jeg
 fik Ordre til at uddanne en Stab af mine flinkere Gymnasie
 skule Elever til Dramatiske og laus dem Dramatiske.

Denne Bestemmelse gik godt for i hele Personal, det var som om det
 maagnede efter en lang Sæson og med den største Lykke og Trængsel at alle
 stude og smaa gik i Gang med Trængsel. Valdemar havde ikke været
 opført siden Sæsonen 1885-86. den største færdighed, nyheden og det
 var ikke saa ganske let. De to Høje Lønde, Hvid og Valdemar blev
 givet til Valdemar Price, Skuespiller Met Maden og Hans Beck, Axel
 Hvid udførte af den hvide Lønde, Prinsessen blev givet til Valdey Fajensen
 og Anna Harbae der allerede med hinanden, Lunden Jørgen og
 Hans Hans fik Oscar Trængsel og Fru Wallen, Ditte Ball fik
 hvid Hansen og jeg selv overtog Erik Ball efter Hvid. Det var
 altaa en hel ny Kallebrønde, det tog Tid at indstille alle disse
 Kaller, og hvad der tog endnu mere Tid var Arbejde paa Malerarbejde
 og Skudarbejde, alle Decorationer og Costumer var nemlig flinkere
 nye. Balletten blev paa faa faa færdig til Opførelse den 29 Januar

93, lig Betændelse efter at jeg havde trykt Bladet fra Skinden.
 Den Del af Arbejdet som jeg havde prøvet mig havde jeg meget
 Føngelse af, at jeg paa et enkelt Sted maatte tillænge Trængsel
 efter mine Elever Trængsel var midtvejs, Lode sprøjte stadig
 hvornaa de var færdig til at komme paa Trængsel, men jeg havde
 Tid til at faa dem saa færdig som muligt og
 de de endelig blev presentert ved den 1ste Trængsel gik det med
 en Position der var meningsløs, men Invenienthed og Dem
 hed skulde ogsaa gav sig gjældende ved denne Højhed, i det Balletten
 blev der var Dramatiske, faldt sig kronede med at skuespiller
 sammen med Statist, men her optrådte jo de liden Trængsel som
 Balletdamer i det de faktisk gjorde Balletfinal og bode end var
 egne falk i det den medfaldt Disciplin gav dem en Haldning og
 Appel i deres Dans som var egne falk manode.

Den 29 Januar optrådte af Resolvet af var falk Invenienthed kronede
 med en affjort Succes i det Balletten gik 15 Gang i Ruten af
 Sæsonen for glimrende Hvid og under stort Bifald fra Publikum
 Side og en udmærket Kritik fra Pressen. — Da det er 22 Aar siden
 jeg faldt Gang med Hvid i denne udmærkede Hvid Ballet med jeg
 gav til Hvid Trængsel og omtale de Trængsel den Hvid Trængsel
 gik paa mig.

Valdemar opførte 1ste Gang i Aaret 1835. Faldt Gang at jeg var med
 i Balletten var, som tidlige midt 12 Januar 1871 med Balletten 124 Opførelse
 Det var som Lunden Jørgen liden Lunden, Lunden blev opført af Hvids Fald
 otter, som Lunden og en Lunden, havde jeg opført Kaller saaledes, at han

skuedes nu skiden paa Hænderne, da jeg kom ned paa Sænen og Ryslein
 Fædstrup skuedes se paa sin Søn, og han saa de sorte Hænder faldt han
 mig faldt hen til min Moder (Hilf Stielmann) og sagde spjændt til
 hende: "Hais! lille Hans du skuedes saige for at værke dit Afkom:
 "Hvorpaa han saa med en Tandentale og en Profetien befalede mig at
 skynde mig op og værke mig ren, det var en meget ubehagelig faldt
 Dytroden, men jeg fik mig værket ren i en Fart og modte ikke
 senere med skidne Hænder. Min Ball var vorehly, sammen med en
 Del andre Dunge, at lege en her der faustilledes Historien om Kælf Høje
 Hæstuar og Dikko jeg var Dikko der jeg vil svære paa Hæstuar Svard,
 da han søgte Spriden til ham, men da han vendte Høstet med
 styrtet frem og stædes Sværdet i hans Bryst. I Udmarken mimik
 Gesten nu dette camperet af Mite, og jeg var stolt over at udfoi
 denne Rolle og det Kælmeneret i et Han. Valdemar der sammen med
 Axel Hvide har ansvaret Bæinens Høj, høfti den lille Dunge og
 paa sine Kænjelij Aeme og klapper ham paa Hinderne. Du jeg je
 ikke seemonge Aar for jeg havde for denne Rolle og blev stans Bana
 dung og spillede baade Kælf og Hæstuar Rollen. Da du er gaet nogle Aar
 avnender sig til Røje med Han. Svends Hof, denne Ophøjelse var jeg
 meget lejjstet for og ikke fargæves havde jeg læst Ingemannes Rana
 men, thi jeg faldt mig sam en anden Carl af Riene og naar jeg dannede
 Fækkeløsen og senere ledte Han Svend til det Lenzekammer var
 det med en brant Faldet at Stalked over et nu Røje med en Høje
 Hof. Saagaa i jern nogle Aar jeg blev udsvant til Valen faldt han
 Han Svend hvor jeg paa Svathede drødelig stoo med mit Sværd for

at styre ind i Skjotes Rumme. Endelig blev jeg ogsaa Han Valdemar
 Valen og dermed slutte min Dungevalen. Sam Voren var jeg faldt
 Bander og dannede Banderens i 1ste Akt senere blev jeg udtøjt til en
 of Svends Drabant og det maa have knudt svært med Kæmpens
 naar man maatte tryk til mig; thi lille var jeg jo, med med et
 Par høje Hale under Skæne og en Brystvatten gjæde jeg mig Høje
 for at gjæde mig gjædende, min Marke var anlygt med rødt Skøj
 og med et hlygt farsmeit Udseende. I Sammenvejllens senere
 hvor Svend (Hilf Sade) ved Sænen for Drabant, til senere at over
 faldet Valdemar og Knud ved Tildet, gaa rundt for Drabant til
 Drabant for med et prøvende Blik at se om han kan stals paa
 os og han kom til mig, Kende han aldrig lode være at smile ad
 den anerkænde Høje, men jeg lod mig ikke aficeu af det
 men med et Blik der lyste gjæde jeg mig endnu et Par Sammen
 høje og spicede min Ball med al den Mandijes jeg Kende.
 Jeg maa alligevel ikke have vant saa langt, thi mig til ham
 det Kende at drøde Han med Blodigdet i Hæstede, det
 var arangeret paa faldende Maade. Han Drabantens styrtet
 ind i Hallen og kaster dem over de vøjeløse Riddes skynder
 Axel Hvide sig at give Han Knud sit Sværd medens han selv
 Kampstøtte som han er styrtet mod Drabant hændige
 ditlyf lyste med ham og prøvte ham hans Sværd og fæm
 op til Han Valdemar der aninget af en Hæne Drabant
 er i stor Fare, samtidig er der en anden Drabant der oplyg
 Han Knud, men han blev for den ene Side af Hallen trængt

en mod et Bæd, der opgik sig og sprængte sig paa Bædet
 og renter paa det øjeblik da Kong Knud er ganske nær ved
 Bædet, da gik der sig om hans hige og rakte dem trænge ham
 bagover og staa ham mit Svord i Brystet. Ij kunde ved bli-
 vende uendeligt indtil nu med Tjengstogelsen i ny Indtædning hvor jeg som
 naant svært fiskeen Gids Halle. Det var en uventet og sympatisk lille
 Halle, jeg gik min borte og ind i en Bæd sammen med en hel
 Skar Bønder, nu var alle Vaalenklødt og komme hjem fra Kirken jeg
 stige iland til Pansene af Danmark dets Vang og Vange og paa Fuder
 med som tegn at tog en Bøje og af min Hjalme og tilbag jeg min
 Broder Smeden mit Svord, idet jeg sig: "Nu har du Gud og kan
 dine Fudens Lydelse" jeg trak en Klav frem, og sig videre, at
 denne nu skal have mit Vordtj indet for Svordet. Ij fælte et Føds
 Landvind naar jeg talte dine Ord. Hallen dets jeg minen hele
 Ballitten havde tillig et idemærket Soladansparti som jeg
 havde mig en Flode af at idfæie. Ij spillede Gids 50 Sange,
 medens jeg spillede denne Halle havde jeg adskillig Tilleid hvor mellem
 Kuller, i 2 Akt under Kong Knuds Døds scene hør man Midnats
 klokken slaa sine 12 Slag, det var uventet sig paa en Sangen
 at gik dette, i 3 die Akt paa bestemte Takten i Musikken at gik
 signal til Kyrerne. 1ste Sang hvor Valdemar og Axel Knud mødes
 i den Kilde i Skat og gensidig tra at møde en fjende og med
 oplyst Svord styrt emod hinanden, da pludselig et kraftig
 Lys, lysu Scenen og saa de gjentog hinanden og faldt i hinanden
 Arme; hvor det ikke blev gjort paa Naden faldt den brilliant

Taktning til Vorden. Senere i Akten hvor Kong Knud sigt af sin Datter
 kommer ind, pløjet af Samvittigheds kvaler over sin Udaad med Gildet,
 og nu gaa til Klippe, her kommer Lyset ham og min Hænen af hans
 Klav og han berømmet faldet an. Endelig i 4te Akt hvor Valdemar
 og Knuds Falk stoo parate til at fæu loe paa hinanden, da et gik
 Kampsignalet ved at staa to kraftig Slag paa Sangen. At denne
 Ballet sigt sig var Baen, og to 45 Aar senere, hvor jeg vedtog den
 ændring, altid har liget min fantasi i stork Benøjelse styrt
 for Stairstedem den fortreffelig Udførelse af Ballene som det har været
 foretaget at se. Godes Kong Knud, man kan ikke nævne Kong Knud
 uden Gode, enjer minnek Pæntation kan være min idemærket end
 hans sigt det øjeblik han kommer ind i 1ste Akt i den første Scene
 til Taa fylde han Scenen helt, i 2det Scene hvor han sammen
 med Valdemar ligger det andet Ansig og at drøbe sin to skid,
 lyse til Hænen, derved Scenen med Datteren der styrt sig en
 Pille har uventet Sammensvøjeleem, hvor han kaanlig
 syns i det af ham underkorne Document og treer Datter
 paa hvid, hvor hør ved Fester røle Herkomst, hiden, for stak
 sig paa at modtog Gæstene med en venlig Mene, og gaa de to
 Konger i møde med godte Venlighed, og detsa hemmelig gik
 sin Dabart hævding Dettelig et Vink, jo for hør Sang sig saa det
 lød det mig høet med of Ryggen. I 3 die Akt i Kæde gik
 omkring paa Scenen og Forhandlings scene hvor han forbande Datter,
 da denne derty trøde frem og betjinder at hør er Vidne til
 at Kong Valdemar lykkelig er vendt tilbage til Fyland.

Op endelig sidde Akh hvar han med Søjets Slættning krummer
 styttende med bart Hoved og Sværd dejet og sammen med
 Ruten og sin ^{Falk} gråbe Banneret og de stulle Hæri om ham
 og han saa dædelig saaret sig om pro Huden farvads og
 alle indtøjen og sin Volner, haan loden her forsteno kval
 og da Volneren ide til et Vandhæi og fygden sin Hjelms med
 Vand og Sværd med Bejontid gråbe Hjelmen og drøkke
 og saa gjentogende sin Datter, der som Volneren her frøgt han
 i Søjte, og han saa aalene sine Arme og stulle hende i Faem
 jo! da var intet Gje tørt! Han hæn nu Højtrampulen han
 samler sine sidste Høftli gråbe Sværdet med den ene Haand
 og Banneret med den anden, og med Bersner faa han sig sig
 men saa falden han dās til Jorden. — Jo! joer lykkelig med
 et ham set sae jernat Hæmt. — I Lillevalen har jeg beundret Væde
 men Rindes stælelig og smukke Skikkelse, der var i ham Udfeien af Kollen
 en medfødt Højneraght, det stad skruet pro ham Pænde, at
 han var den utkaene til ene at hæn Danmarks Kæne, Sam Høj Kæne
 han jeg godt om Skærpeien Kændes, jo! jeg skænner mig ikke over at
 sig det, men han spillede denne valende og ulykkelige Høj,
 saa videmandt, navnlig i Akh efter Fæder hæn og Axel Hæn
 spille Skak sammen, han kan ikke samle Tanken med Spille men
 ann en Uo, og fæle sig saa udmødy stemt og hæn saa Valdemar hæn
 men til og gæi Axel Akh i Spille for deng, aa et stulle Venner
 til sit Blyer og Kæne omfaam hæn og Axel, ja naar jeg stog
 saa pro det og saa tankte, denne Akh skal du end og dæle om

is fjælelig, jo! saa gæide det mig saa ondt for ham at jeg haude med
 Lygt til et lode en anden udføie denne Niddingvæed. Og saa do det
 endelig er sket og han dædelig saaret lyje i sit Blod pro Fæter og hæn
 Hæud hæn i Valdemars Skad, medens Axel indvæn hæn til Dæden
 med et lode hæn hysse Hæud og hæl Akhden henden ston med
 betruend Akhger for ikke at se Resultetet af den Gjerning, do hæn
 men Høj Sværd end med Hæn pro sit Hæud rikken pro et hæn
 Pæn er lyktedes, do hæn Valdemar og Axel den dænde Hæn og
 hæn aalene endom en Geng sine bræstne Gje se Høj Sværd, fæben
 den hæn og dās. jo! da er det ikke længe Hæmde, om sae menneskeligt
 stauloet at intet kan mere skænne og de gæjvede at skæie. Og saa
 endelig Slættningen do Sværd befaler at hæt fættede Akhden og ræbe fæj
 læk hæt, og Axel og Valdemar smyg sig hæn til dæer Sværd og Valdemar
 rikken Højpen om sin venste Akh, Hæene moa sig sig pro den
 fættende Tæskens Hæud med dette Optæn og den sidste Gfækt
 hæn Axel hænger Tæjjet over den hæn hyssekrænen og denne styrt
 ned og æt er Akhden og Akh og Dæchontens navn omkring i Akh
 ja saa!!! — Akhten Bæinænnær den hæn fædes ikke i de fæde
 100 Akh. — Sam Axel hæn sig set Kæntræn, udføie denne dylig Akh,
 Falk som Skærpeien Wilhelm Wiehe, Hæmmæræn Limænen, Carl Ræie
 Gje Fængenley og nû Gje Hænnæræn, men Carl Ræie hæn hæn hæn hæn
 æt er hæn en enkelt Sæne jeg moa antæbe det er ender Fæktens ænen
 alle Dæner den hæn Axel stæe ænen og Træntelæne pro Dæmo Sæien
 og Dillej pro Hænsæien, Axel hæn ikke sit Blik pro Dillej det er
 hæn Axel gjennekte hæn, det synes at være en Bøjte

munden Maade hvorpaa det blev gjort i rikedes i et højt og vakkent
 Nu endelig den kindelige Kærlighed, nyet dylegen end
 Fin Kærlighed, dengang Betty Schmeel, herje alene skædet, hendes Sang og Fortælling
 lyste over ikke et Kænde afvrig den Fære de to Høns er stødet i og saa
 hendes Dans hviu Klæde lod i al sin Skønhed medmodig jo ppenim
 hele denne Rende gæstede havde Fielich (Companien) anstødet saa med
 modig Stæng, du paa en saa skøn Maade illustrerede Kærlighedens Lids
 stemning og endelig som Vokneren i sigt. At det hviu hviu engtlig maade
 sig den danske Luend med Hjelmer i Hønden og det i et logne Haa
 ned et Nygg, det minste Udtryk i hendes Sang var dygt
 og er ikke for eller senere set, trods de andre Kærligheder der har
 Kærligt denne Rende bæde Damene Vitley, Sun-Harboe og Valbey Røjen
 sen yderde i et markant Klæde, men ingen maade Betty Schmeel.
 Sam med det var alt Udtrykt til Balletten med ny indtænkningen nyet maade
 var i et markant Decorationen Kærligheds nyet Kærlighed, med de maade
 Tapper den i et markant alle Kærlighedens nyet, Stilen var maade Kærlighed
 og af nyet Vakkert var den nyet Bæne Lykke den hviu maade
 under høft. Kærligheden var paa alle smukke saily var Luend
 Drabant, den i et markant Døge var maade i lypeblee Tænikke rade
 Tækat, Salvhjelme og Salvhelshjerner, denne Sang hviu i en dygt
 Tæne minde i Maade Kærlighed, Benene var maade i Røngleren
 ni Høns, hviu Alene, Hjelme og Stjærde var hviu hviu i
 dygt Færve, det var det i et markant nyet, maade af Kærlighed
 den maade til Hviu Luend hele Stemmning og Tanker, den
 Kærlighed maade som samlet Kærlighed i et markant.

Men nu Udvalget af selve Balletten? Den stod ikke paa noget med
 den tidlige. Hans Beck i Titelsalven maade den No og Kærlighed Kærlighed
 den i et markant færdig til denne Maade, den hviu maade for nyet paa og
 nyet Indtænkning af at være den i et markant Vokner end den hviu Hviu.
 Vokneren Rie som Luend, jo! den var i et markant ud, men hviu ikke
 maade sig med Luend i et markant Udvalget. Og den i et markant Hviu i et
 i hviu maade Axel Maade færdig en Dygt som stod i et markant
 med Luend. Axel Maade den blev i et markant af Luend i et markant
 jo! det var i et markant ikke mere, den Maade var i et markant, men
 det i et markant ikke Løgen klar. Af Balletten var Døge Luend og Hviu
 Valhem som Luend paa nyet gode, men man maade paa
 Fredstung og Hviu Stilleman. Ditlev blev i et markant af hviu Hviu
 med i et markant Hviu efter de i et markant Luend som hviu
 var hviu med. Kærligheden blev som i et markant maade i et markant
 af Hviu Harboe og Valbey Røjen, den i et markant, den var hviu
 to hviu for sig i et markant, men den i et markant gik sig af med
 Løgen, idet hviu maade til det i et markant af en maade Kærlighed
 rade som i et markant maade sig, hviu maade Hviu Harboe
 maade Lød ikke hviu i et markant. Det var i et markant lyste en i et markant
 Luend, i et markant gæstede og hviu paa de i et markant Stille efter
 Færdig den var i et markant af en saa i et markant Maade og de i et markant
 i 2 Maade var færdig og Toppet færdig var i et markant hviu maade
 i et markant maade at i et markant maade et i et markant Luend.
 At i et markant Balletten var i et markant glade som at i et markant
 hviu paa os var i et markant og hviu skal ikke nyet at hviu

efter Premieren gik hjem, var jeg glad over at jeg havde taget Bladet fra Mændene og endelig vent den egentlige Aarsag til at vi alle var kommet frem af Arkekyben. —

Ved at antale denne saa vigtige Begivenhed paa Balletten Omraad, er jeg drøvet kommet ind i Hjertet af Saisonen, det blev derfor nødvendigt at gaa tilbage til Saisonnens Begyndeelse for i kort Tid at skildre hvad Skuespil og Opera drog frem af Interesse. Først i Septembris opførtes Othello's Tragedie i Teatret, og alle var med den mærkeligt af alle hans Uheld, Titellærens blinde Spillede og Fejlsind og Tomis Paulsen og Fangerley som hans Svæmmænd, men den opnaar kun af store sig Mærkelighed rundt. December var Teatret betydeligt udsolgt med Opførelsen af Schillers Marie Stuart der gik over Lægen B. Lange for udmærket. Hver Stykke var set godt op og den interessante Handling fik med den udmærkede Udførelse forøget Interesse. Fru Hennings var udmærket som Marie Stuart og Fru Bekert som Dronning Elizabeth indgik med at den medfødte Anstand og Værdighed som denne Rolle forlangte af den kongelige engelske Dronning. Senere mellem disse to Rivaleinder til Englands Trone, hvor Marie slægtens Uheldige Odet, Bastard i Ansejtel var fortrinlig udført. Af Hverens var Fejlsindes Lord Heilte præget at den ridderlige Stand og spillede med sin sodrømtige Intelligens. Fangerley spillede den farveløse Mortimer, hans store Scene med Marie Stuart glædede og bevandede Hjærtelighed, og udsolgte han lidt for meget. Af Stykket opførtes Henrik 8. drens Begyndeelse Salness, der som alle Ørens Arkekyben blev imødeset med en bristende Spænding. (Førend jeg gaa

uden man sig til Marie Stuart Opførelse tilføje at Premier var Rammen for den Gang elektrisk oplyst.) — Publikum var jo interesseret i, i Bygningen Salness, at se hvilke essentielle Mærkeligheder de denne Gang skulde give Betjendte med, og i den Tæng sig Hildet, der kommer kængende med i Familien Salness fik Publikum Træsbicitet med. Thi som betjendet for hør jo, den ikke helt langsomme Bygning til at gaa tilbage med Hændsen der ved Repetitionen skal smygke sig fra hans sidste Bygning, men den blev sammensat og styrtet ned og sloo sig ikke paa Stedet, medens Hildet i Østas Uddrag. Men helt til Toppen kom den. Og jeg hørte Hængen i hæften. Men, — min Bygning! Hængen Toppet faldt. Som alle Stykker af ham, altid havde været en udmærket forstående Udførelse, var det ligesådan med dette. Tomis Paulsen Bygning Fru Bekert som hans Hæsten og Fru Hennings friske frjælige Hæst var store Kunst, det var jo ogsaa den almindelige Mening at den store Skuespiller Hæstene blev forstod at talte Henrik 8. drens. Det gjorde en Del Fairare og opførte 11 Sænge. Et andet Arkekyben af en ganske anden saftig Art var Sofus Schandorffs Hjemsbarnet, det var skrevet med at det blev hørt der var ham egen og ham Hæsten i Stykket var alle med en Skænk og Hjendte de Fæhede kan skildrede thi naturligt var det de vandt, Fæhede i en Præcisly hvor hændte, præget og Skoleens, Præmisser og adelige Godeys præmede Hæst for Tilbæne, Det blev meget mænsomt spillet af Tomis Paulsen som den til grænser Dembed gædsede, Mærk, der lader sig hør i Ring af sin Tæng Hæst (Fru Dordvilsen) Hæstigen spillede den adelige Godeys, Hæstet Skoleens og Paul Nielsen som den adelige men om

Bende, en udelig Drog Pæren som den svenske politiske Drog, Ramme, han havde maekt sig som Schandaff, hvilket maede Førfættene meget, Stykket maede Falk og gik 9 Sang. Endnu staa kun at emtale Luens Drogens Kæi du ble affait i ny Indstædning, eller Hæder Kæi, heri delte sig en Datter af Fri Mæren som Røngvid, Stykket havde sin gamle Tiltrækningskraft det gik 6 Sang i den og 20 Sang i næste Saison. Na Opværelse Omrode opværelse Trædet at faa affait Dinorah hvor Fri hietten optredde som Sjæt, den gjæde kun unge Lykke, am en stjært en ueritaler Ledelse der var der, Seret af Fri hietten selv, fremfæller paa Sænen og Blodene at denne Begjæret gjæde et sted Kæimere, var det ikke mulig at faa Fæls til Kæi, det gik kun abantere en ueritaler

Deumod var du gaet stor Ny og en ung Børnhalmer med dem Vilhelm Herald, han var opværelse Seminarist, meget saerlig ueritaler i jickuniar Kæimere go! han fortælle selv at Kæi i Stæde og havde det meget smaat, da han kom til Høsten, men da den Kæi havde giuet ham et smuk Tenarstemme som allude uer bleuet bemærket af hans Langlam paa Seminarist, bestittede han sig til at top til Høsten for at lade sin Stemme uddanne men det Kæi de go Kæi og far at faa disse skolest sammen uerinde han sig Kæimere med et giene Underrigning som Seminarist i nye Stæde. Da han var saa vidt færdig med sine Sangstæde at han kunde afløse paa far det nye Kæi Dichtung uerinde han at færdig det og det Lykkedes far ham i ganske kort Tid efter Kæi

fik han sin færdig Optreden den 19 Februar 1893 som Faust. Det var en affgjørt Succes for den unge Mand, han havde en ueritaler ueritaler Stemme og saa havde han ueritaler dramatisk Talent han fortælle stæde at ueritaler sig paa Sænen, han fortælle saa plastisk stjærne saa man stæde næsten tro at han var ueritaler for Balletten. Man var sikker paa i ham at han faet den saalange saalange byrde Tenar. Efter denne ueritaler Debut blev han stæde emal og Næsten af Sænen Trætan i Kæi og Olie i Freygan Opera af samme Naem. De Sænen var tilende fik han Kæi ueritaler far ydelig at uddanne sin Stemme i Paris, men det gik ham som det i sin Tid var gaet Kæi, han blev færdig og han næste Optreden efter Kæi ueritaler en ueritaler Tilfø gang. Han sigte Delog og sig alle til Paris færdig havde han ueritaler Oeritaler med Berenise Tersdorf, han blev ueritaler i flere Stæde Naer han engang alle ueritaler tilfø skal det ueritaler en Træde faa den Glæde af ham som han ueritaler Debut havde giuet Løst am. Bænen blev ogsaa affait og affait, færdig fra fik Faust Kæi færdig Ueritaler at færdig ueritaler ueritaler den ueritaler danske Bænen ueritaler havde set. Kæi fik dans ueritaler efter en Delog sig ueritaler Kæi fra Paris, du havde kun ueritaler en Opera og en Pantalone med Naem Stæden, den ueritaler ueritaler Færdig til at færdig affait Kæi, han ueritaler Færdig, en af Sænen dette var at ueritaler i Færdig havde du ueritaler en fransk Pantalone ueritaler der paa Færdig havde affait Kæi L'enfant prodigie, den blev abdeles ueritaler ueritaler, du var en saa tilende

Musik komponeret dette det samvirkende Instrument var Flygel
 der blev spillet af en stor Virtuoso og Musik og Musik var saa ogsaa
 afstemt at mindst 100000 Publikum moatte hende faste Hænder
 og, de gjorde da ogsaa forsamlet Lykte. Saa Hænderne har
 vel Takke. "So ein Ding mein ich aus haben" Pantemimen Statuen var
 i 3 Akter skrevet af Svane og Menjen og Musikken komponeret af Adolphus
 Denis. Sækket var en Parodi paa Don Juan Sagnet, Hænder blev
 uddelt Don Juan Valdemar Dies, Leporello Hans Beck, Statuen Carl Pric
 to hellige Damer udførte af Valby, Hænder og Tui samme Næsten
 for Skuespil, deruden medtoges en Del af Hænderne som Musik konti
 nuværende og havde faaet en Halle som Violinist. Musikken var lig
 saa talende som til Lænsens fordrag, der blev derfor set alt end paa
 at Hænder blev saa minnek udmødet og han fortæller dem til at
 svare til det Musikken angav, det lykkedes ogsaa og Hans Beck og
 Carl Pric var ganske fortræffelig i den Halle, der Carl Pric fik
 sin hem at se paa Hænderne han afgav Hallen til Hænderne som
 supplerede ham udmødet. Da Hænderne var færdig kom Hænderne
 og paa Hænderne og annoncerede Hænderne og han syntet udmødet
 om den og det blev gjort paa til Opførelsen. Blandt Hænderne
 let kendte den dette Hænderne om hvordan det viede blev med sig
 manam var Ideen, man saa nemlig Statuen til Hænder og Leporello
 indviede, paa Don Juans Befaling Statuen til Hænder hos sig
 som betydet viede sig ogsaa Statuen til Hænder, man ku i
 Pantemimen tog han gemyttelig for sig og Hænder og Tui Hænder
 ter smord med Hænderne og blev det dækket, man se ham

saa efter Hænder Hænderne i Hænderne ind paa Hænder
 man hans Hænder Hænderne paa ham, nu paa ham en Hænder Hænder
 Scene der uddelt det Hænder Hænder for at indlæg sin Hænder
 Hænder. Det var Spørgsmålet? Hvordan viede Publikum med sig det
 Hænder. Den 30 April tal Statuen og Hænder, der kendte en Hænder
 trykkel Stemning inden hele Opførelsen ikke en Hænder sig og lykket
 for det Publikum Hænder. Men nu kom Hænder, den Hænder Hænder til
 og det Hænderne viede at det var en Profanation af Hænder Hænder
 Opera og lode Hænderne dækket Hænder og se Hænder Hænder paa
 Hænder som Hænder, det var en Skandale at det Hænder Hænder
 profane den danske Hænder med sig et Hænder og man
 Hænder at det Hænder var Hænder og Hænder Hænder det var Hænder
 Hænder. Deri Hænder Hænderne Hænder Hænder sig, Hænder
 viede som Hænderne var og Hænderne svar Hænder at Statuen
 Hænder og a Hænderne Hænder. Man fik ved de Hænder Opførelsen
 Hænder af Hænder Hænder Hænder Hænder, det fik Hænder Hænder som
 i sin Tid da den Hænder General Hænder Hænder og Hænder Hænder til Hænder
 der spillet, Hænder den Hænder Hænder, der Hænder et Hænder den Hænder
 Hænder Hænder Hænder, men da Hænder Hænder Hænder og det var en
 Hænder at spille denne Hænder Hænder Hænder til Hænder
 Hænder Hænder og Hænder den Hænder Hænder Hænder Hænder den
 Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder at det Hænder Hænder
 Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder
 den Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder Hænder
 Hænder og Hænder Hænder Hænder Hænder. Ved den Hænder Hænder Hænder Hænder

at Publikum var vist at det udbleivende blev holdt paa Repertar
 thi nu begyndte atkennene faaet rigtig at tage fact, men nagede nu ikk
 med at gaa efter Steitern, men de blev pilleet og faaet højtidet tale under
 hele Stykket, Haandlet, Tilraab, Klappen og Riben uimøde vidau Salen.
 Under Mellemtiden faaet 3di etkt faamende den tilværende Politis
 Publikum til med Ro at se Forestillinger til Ende, men en Haandlet
 var det Svar han fik, Spektaklene vedvarede under hele etkten og
 det vaet faaet op med at Sangen atter kom frem og gaa sin Færd
 Sog. At det under disse Forhold var uambelig for os Kallkænder at
 fuldføire var Kallen er naturlig vout dog for haandlet der spillede
 Statuen; thi i hans Scene i 3di etkt hvar han komms druckten end
 og skel op paa sin Kert launde Publikum saa vaarsomt at det knapt
 var mulig at hoi Ophæret. De samme Optøje gjentog sig under
 den 4 og 5 Opføire. Men nu at blev det med den sidste Opføire, thi
 da var Demonstrationen at nu maatte i ^{saarværende} etkt maatte alyde Forestillingen
 det var uimelig at gaa vidau for Riben, Haalen, Sang og Tilraab til os. Politis
 siken maatte atter i faamende Dod paalyde Ro, men det hjalp
 ikke, da blev der fra Kammerkænen giue Dode til at gaa lyst paa
 Tilskueplodien. Det hjalp for en kort Stund, men det var uimelig
 for os paa Scenen, at se vidau den oplygte Tilskueplods hvar at den
 Uro henskade, 3di etkt spillede vi gaa for lys Tilskueplods, men
 nu var Spektaklene om mulig enderne vore, Skizballen blev i
 vidpæntet tilstand slynget fra Galleriet ud om Salen og med dees
 akryjence hys i det de dalede ned om Publikum der sed Teatret
 fremkædet de et sandt Melende af Skiz og Spektakel. Politis sked

ind og anhaet nogle af de uarske Uordteftene og faaet dem ud af
 Teatret. Under at dette stod Falleren med Ryggen til Scenen med haan,
 loje skene og skuede vidau Tilskueplodien med en istaad Ro
 og et haandly Løst om Mændene. Ved Tappets Fald lystede hoi
 likem ikk en Sang Sangen, men vedblev at Pile, men
 atter sked det mandstræke Politis ind og anhaet sig in del af
 Demonstrationen og laet efter laet hankes Tilskueplods. —
 Kammerkænen Falleren hante faaet sin Kij gjennemfart, men til sidst ble
 for det hoi Teatret, thi indensinde hvar der fundes eten Skandal Sted
 i det hoi Teatret Anale end med Opføirens af Statuen. —
 Faander dette Begreb afkættede mee anfaer at Kæjer Doduans Dussaryng
 i denne Saean gaaede sen 190 Opføire den 22 November. Fremme Haand
 afkættede hokene hant Kæjery Statu i Tilskueplods Salen.
 og endelig dende da den gamle elskende; Digter Hestryg, en
 Mindefest faandt Sted den 11 December. Den første Aften blev der
 fremrytten Prolog af Emil Paulsen, skrevet af Carl Ploug og den
 efter opføires hant første Akyde Sjindæene, Anden Aften spillede
 hant sidste skene Kamædi, Under Profj. det tode Digterns hoi
 skeder hante meget livspækt om sig. Mindefesten sluttede med
 en Epilog fremrytten af gamle Pede Schram. faafattet af Sæjler
 Schandast. Den 2 tæni hant Opføirens Christoffensen sin Afkættede
 med hunket opføires Scenen af Ungdem og Goldet hant hant hant hant hant
 Rese, som hant hant hant hant hant hant hant hant hant hant hant hant
 of se Prof Paulsen, var androjet ety, for, men den Mindefesten mee hant hant
 med Faandens hant. Enden hant Christoffensen valet det etkt of

Liden Kirsten hvor han sang Næmme Parti og endelig sluttet Fæsttelling
 med det Aft af Partistillingen i Langjemeai, der gik av Samen med de
 det gamle Liv og hans fæst Christoffen, der sam i gamle Dage samlede
 med Pøker til den samlede Partistilling som Fru Bøtchen som hans
 Hans Feudoff som Hammerhønen, tidlige Rænkede Baller
 Fæsttelling blev for Christoffen en smuk Afkod og han fik den traditionale
 Fremkalde. Det nye Teater mindes i ham en Næmme hvis Partiang
 uise efterlod et Samen og nu ved hans Afkods fæsttelling mindes man
 ham i mange prægtige Baller fæst de Baller hvor han tog Afkod
 af andre moornours hans Davis, Metersangene hans Tania i Rejementets
 Datter, Bøden i Bløksdrækkens, Caros, Køn Nylig, Pænen i Fæsttelling
 og i den Størmens i Partii, Fæsttelling i Vælsens Tæll, Max i Fæsttelling
 mange flere for ikke at glemme Benait i Næmme hans sagdet, det var alle
 Baller hvor han gjorde værdigt Fyldt.

En Tidligere af en mindre klogelig Aft fandt Stø i Næmme Maaned.
 Der Baller om Emil Hansen var stadigvis meget nervøs og julelig og
 det at han maatte frasi sig Indtællinger af Valdimers hende ikke gjort det
 bedre og det var os mere og mere værdigt at have ham som hans paa Maaned.
 Da indtraf der en Rejementet der for mit Vedkomme gjorde til at
 at jeg faldt hans Skole for Næmme af Sænen. Men Chef paa Gymnastik
 skolen Hoptain Schyppelgel af gik nemlig ved Døden i Næmme Maaned
 og den Dag han skulde begraves maatte jeg naturligvis følge ham.
 Jeg anmodede derfor Emil Hansen Dagen før Begravelsen om tilladelse
 til at være fri for Festtelling til Høst mens jeg var i Næmme. "Hvis du skulde
 indtræffe meget er jeg hjemme Høst og kan møde til Præis." Han

svarede mig at du ingen Næmme skulde være imager og at jeg gerne maatte
 være fri. Men nu indtraf det tilfældet at Hans Beck netop paa Begravelsen
 dagen medte sig selv og han skulde samme Aften samme Fæsttelling
 i Fæsttelling sammen med Fru Reimant. "Hvad gør saa Baller
 mesten? han sender Bud hjem efter mig Høst? jeg var endnu ikke
 kommet hjem men Høst? kammer jeg hjem og min Kirsten med
 deler mig straks at der er sent Bud efter mig. Jeg indfandt selvfølgelig
 lig straks paa Teatret og ender får Høst, men til min store Forbavselse
 var han allerede dukket Hans Becks Parti med - Valdey Fæsttelling
 Da jeg kom ind i Salen hvor de præis sagde han, at jeg kunne
 gadt gaa hjem og jeg nu havde han dukket Partiet med en
 Dame. At jeg blev sendt av den Behandlingsmode han vil alle
 gadt fæsttelling, jeg er borte da paa Sænen til Næmme var forbi. Da
 han gik til det Værelse spurgte jeg ham hvorfor han ikke havde ventet
 til Høst med et eneste Præis." Han sagde i det han gik hurtigt forbi
 mig. "Ja, nu er det for sent Partiet er dukket, men jeg lad mig ikke
 opgive paa den Maade, jeg gik end paa hans Værelse og nu indspand
 den følgende Pentale. Han. "Hvad vil De? Jeg. "Maa jeg spørge
 Baller mesten af hvad Du end sender De Bud efter mig Høst? nu er De
 selv har været mig fri til Høst og saa dukket at Høst? med en Dame
 det fæsttelling jeg meget mærkelig? Han. Maa jeg bede Dem tage Høst
 til at jeg er selv jeg taaler ikke at blive i Næmme? Jeg. De bede mig
 om at tage Høst til Dem, maa jeg spørge Dem hvad fæsttelling De med
 Høst? Har De taget Høst til mig? Han. "Jeg taaler ikke at
 De er uforsvaret med mig? Jeg. "Og jeg taaler ikke at De lover

Dem saa kensynligt aar far mig, "Men De da ikke faar det at naar De dille
 re et Kuespart med en Dame, ser det ja ud som ingen af os "Kensynlige"
 udfare denne Dans." "Men nu skal De kalde op ja taalen det ikke
 sig." "Ja det skal jeg men faarinder nu ja lode Dem vide at De er det
 kensynligste Menneske jeg har set i det land og nu kan det mere nok, for
 Fremtiden luttaker jeg mig for at erlige mere under Deres Ledelse."
 "Hvorfor jeg jeg" ud af Vaeret og smokkede Dans i med ^{et} Bøje. For den Dag
 da var den 8 Decemler satte jeg ikke mere min Ben paa hans Skole, men
 arlige alle de hele Næsten af Laivanen. Det var jo meget behageligt at
 dette Sammenhold havde fundet Sted og jeg havde virkelig anset af den nye
 Alend og det havde vi alle sammen, men han vidde jo naede, gaae op,
 men sin sceniske Udsmykkelse kunde han ikke udfare sidde Langt hen na
 paa Senen var i Blund, han dansede Meneuten, men med Talat
 at sin nytmiske Sans var det en lidelse at se hvad Besværet han
 havde for at følge sin Medsamende.

N° 36.

Sam antast havde jeg opsogt min Kjelighed i Hallen paa N° 22 og flyttede i
 April til Paastramsgade N° 26, Val. Kuldjen var lidelige men vi havde faaet
 et Vaelse mere og vi min Kjentur, Dattu og jeg havde faaet det nye dyle ind
 rettet. Laa troffe det sig en Dag at min Kjentur paa Besog af en Dame som
 hun havde laet at hvide, da hun som ung Pige havde laet Kieholdning paa
 Gades Bakkestov, denne Dame var Dattu og Gadsfarvatten Carlsen paa
 Bakkestov, de to Damer opprakte gamle Minder og under Samtalen
 saede fik Carlsen at hun havde en Saite der skulde til Holstenham

for at stude Musik, men hun vilde ikke have de skulde faa hende
 anbragt, de vilde gaae have hende i en paa den mest Familie, men hende
 Fader Kammerad, Gadsfarvatten hvide ingen her i Byen saa de ansaa
 Løjen for set vanskelig. Da fik Carlsen naaet faarby min hende Kjentur
 at vi skulde tog den unge fik Carlsen i Kjentur hos os. Det var jeg ikke vidde
 glad ved, men min Kjentur antalte Familien Carlsen som meget skone
 ydskendige Mennesker og at de havde været saa meget for hende med
 hun havde været paa Bakkestov. Efter at hende taet en Del for og
 imod, mest imod, dette Faerby leestilleder jeg mig til at indvillig
 i min Kjentur Pleen. Ved et gjentog Besog af fik Carlsen kom min
 Kjentur saa frem med set Faerby og fik Carlsen blev utyde glad ved
 Tilbudet, hun sigte hjem og meddele sin Fader (han var tankemand)
 og sin Saite var Faerby, de faaridene Aftalen blev gjort med
 Kammeraden og den faerde October ankom den unge Saite fik
 Anna Carlsen og tog alttaa Ophald hos os. Det var en anuandelig
 uelystrogen og sennet ung Pige, der ikke ikke lang tid for mere hende lide
 Guden og hende blev rigtig gode Venner. Hun passede sin Musik ender mig
 min Kjentur set hende jeg med Saite og Dansendene mig, naar vi om Af-
 tenen efter endet Dagsgjening og jeg var for Saite hende hende vi det
 meget hyggelig sammen. Jeg havde ligesom mit Bekar bestendigt gaaet
 Majentain, det var snig mig blev sambed i min Dagsgjening, men hende
 gaae jeg vilde have min Kjentur med paa den Tale lykkede der mig
 ikke, der var altid saa meget at gaa i Kjentur saa det kunde du
 ikke bliw tid til. Naar Damer er jo det hvide hende, og jeg spadsrode
 os allene, men saa faarby min fik Carlsen at hun skulde gaa med

mij, det paa de Fiiskene maa god, hien var vant til paa det Hjem at staa tidlig op og jorden var i Mark og Skov. Det var mig i Byspaaen lidt gennemsigtigt at skue mere end halvdelen paa Højenten jeg havde jo var vant til at gaa og filosofere allene, men jeg opdroge snart at faa en sammen med Frøken havde en belærende Udvikling paa ^{mig} the paa sin Berendam havde hien forældes i den fri Staten og havde et oaktent Blik for alt hvad der raale i den Høijgilde mig opmærksom paa mange Ting, det var mig skæmmet paa mange Plenter, Blomster og Fugle, det syntes det var et interessant Følgerkøb. I den Høijgilde lyste jeg Fiiskens Byens Park og Anlæg at hjerne Langelands Høitelsvolden, Smedelien, den gamle Økthøitensvold, ligesom maade det var at gaa omkring og se de gamle Dele af Byen, the Frøkenen havde ikke tid til at hofte sig til at lare Holstenen at hjerne. Blandt mine Befjendelse som jeg var vant til at møde om Mageren rakte det jo et stor Forbaerelse at se mig sporene med en Dame og det var ukuelig lang for Smakken at gik, men heldigvis satte min Høitens og jeg os ind om det og lod Folk smakte. Det faa de habue der gik udmarkt Fiiskene færdt Behag i at aude hos os og vi i det have kendt ^{hans} flere gange i Løbet af det halve Aar havde vi Børn og Høimærker og han udtalte sin gløde om at have faaet sin Datter hos os. Da der allige var gjensidig Sympati sprang Høimærker om vi ikke havde lyst til at tillige Sammenfærdig som har ham paa Bekkeren, og da vi ikke endnu havde taget nogen Bestemmelse for Sammen mødte vi mod Gløde det smukt billed. Den faa de Del af Sammen tillige vi i Holstenen, am Høimærker tog vi ind til Fideviskebyen og Søndermarken, vi havde altid en uelpakket Med hien med og ofte tog vi en i de smaa hyggelig Høimærker i Billeden

du havde bevaeret deus Bøge fra 1846ene, du fik en saa var Med, vaas lide Løstien var kængt om at komme op i Lyngen og faa sig en Lyngstærk, Tankte Døje mæjdes i saamand med Høitelsvolden, her var jo haade smukt og færdelig Damene havde deus Lyng med sig en eller anden Bøge hvar jeg lyste higt for dem og Løstien hien maade sig med sin lille Spode og Lyng og Tøen gik paa den Maade hyggelig og roet for os. Fik barlen var blevet faestillet haade for min Høitens og mine Færd og am Sønderen steg vi os sammen og tog ind i Skoven helt ind til Skovsøen hvar vi saa tillige hele Døjen for ind paa Aften at tog den smukke Tøen med Damene hjerne langs Høimærker, det havde et stort Interesse for vaas ting sig du altid for haade udel med det saa ofte hjerne Høimærker. En ting maa jeg ikke glemme at Familien gædelig var blevet faerjet i det jeg efter min hjerne Høitens færdt haade anskaffes os en lille Høimærker, det var en rindt Høimærker, der den Lang var suet paa Høimærker, den var til Faerjet for hele Familien maentlig var det en fastenlig Høimærker, roet for Løstien, den var os umædelig hjerne og færdte mig paa paa Høimærkerene. Døje havde uendt den til at den Sønder Høimærker maer jeg paa Høimærkeren gik ind til Bøjen i St. Høimærker at den altid skæmmet haue sig en Løst Høimærker og det blev den smukt hjerne om thi aude saamand jeg aude om ad St. Høimærker det Løst Høimærker i færdig og stillede sig op i Bøjen Høimærker og der staa naer jeg hjerne og vandrede med Høimærker ventende paa sin Traditionelle Høimærker. Vi haude dette lille Døje i Løstien, men saa hjerne den os med 6 Høimærker de deyligste øgt Høimærker man kende se for sin Høimærker, men det

faraan gode ja en vadsam Hammus, Ulyghed, jeg fik indrettes
 paa vore Sællekommer et udmærket Kænde-stætte, og her kom de
 de første sex Uger af den Tid, det var utyde maanedt og ved den
 smaa Dyr, der var der tre, og varen blev sig var allerede af Glæde om
 de smaa Kænde-hvalpe som blev trykkes, og krammede saa hin og
 med et klemme hændt ud af dem. Men i langden kende vi jo
 ikke have 7 Kænder saa blev min Kænde og en, om at anstede
 dem til Laegs og der fik ikke lang Tid for de var solgt de var 3
 Hand-hvalpe, 3 Kænde-hvalpe for Kænderne fik vi 15, ja Kænderne
 10 1/2 pr Stk. Det tog Maxen sig sig med en Kænder Ka at blive her
 sine Bæin, men vi havde ikke lyst til at efter at udsætte os for en
 tyelse, vi forjgte om nogle af vore Bedjende med at have sig men en
 sig om en Demekend, saa tog vi den Bestemelse at ende den Dyr og en
 Mayentend gik jeg ud paa Skolen med den, der var ingen bynne
 der med det var sidste Gang de saa den, det med blot have
 været en forfærdelig Bedrøvelse, det var som om Kænder
 havde en Andet om hvad der foretog den, thi da jeg kom
 til Veterinærskolens Hus, med den ikke længere, den stod og saa
 paa mig med sin store Gode Gode og jeg skal ikke noget at jeg
 var ligesom at vende om igjen, det Dyr var saa stænder at
 se, men nu havde jeg kintillet at det skulde være og jeg lojede
 en Bænd om den Hals og jaite den gennem Haren til
 Kænde of deler, her tog jeg Manden som havde med hin
 den at gais, det sad mig fast Halsen da jeg skulde hede ham
 Clarofarmen Kænder, og alle var jeg med at vende om

men jeg fik det so sagt og han spurgte mig saa om jeg vilde se ham
 Clarofarmen Kænder, mig det med jeg ikke, men jeg vilde nok se
 Kændern naar det var gjort, han tog nu Svoren for mig og trak af
 med Dyr, jeg tænke ikke de paa den jeg med ikke vedens Gode
 jeg fælte mig nosten som en Forlyden, jeg fik derfor best et
 Kænde-tid og kom saa tilbage til Kænde, de saa det lille Dyr nok saa
 vellyt som om det var, Kænderen var træt og mig med at den ikke
 ikke havde lidt meget men det var nosten givende. Men jeg havde
 mig selv at det med jeg ikke efter vore med tid. Dyr kom byn
 uden Kænder, var det første der blev spurg om hvad den var hende
 og da de fik det at med ja da var de jo bedrøvede om ikke at
 have faaet noget Afshed med den. Varen blev i det med alle
 vi fortælle en eller anden Historie og i den stode Kænder havde
 været det ikke saa lang, for Kænder havde glemt den —
 Men for at komme tilbage til Sammen, endelig gik den lang, venten
 Dyr da vi skulde igjennem til Kænder, for Mayentenden havde vi haft været
 med at pakke vore Klæbter og endelig koldt Dræken for Dæin den skulde
 Kæis og til Teubner-stationen, jeg havde nu var hylighed af
 for en Maaned og kintille om at skulde gaa hende som
 vi tilode i Dræken og vilde nu opstod gennem den kende
 By til Stationen vart Rysgods fik jeg endelveret og vi kom til
 Pader Bæin. Toget med opstod og varen blev i det med alle
 af Glæde, Kænder var jo nu blevet saa stor at Kænder havde
 paa hvad vi fortælle hende og paa Rysen spurgte Kænder om men
 end til Kænder Kænder var paa. Da vi kom til Kænder

var den et lille Dykked, her var meget her paa Stationen og Roalen med Arin
 og Restorationens druyner Faldbyen og Frøkerkeir med Bayusk og Sæverand
 jeg købte et Par Kiør og i speile var Frøkerst med godt Kleimat med dem
 Tojer rullede videre med os til Næstved. Efter et Par timer Hærel
 holdt Tojet ved Næstved, her holdt Hæmmuuden Vogn i fik van Bog og
 og os selv pleacet paa Vognen og nu gik Læren gennem den gamle historiske den
 var saa rigt paa gamle Klasker og endnu her mange smukke gamle Bendinge
 marksblygsne, der stamme fra det 17. Aarhundrede, vi kørte ikke stak
 til Bokkerhav, men først til Nesselø hvor Hæmmuuden Pår Søel
 Carlen havde en Gaard der hed Vindsmind, ankommen her til blev
 vi paa det hjertelige modtaget af Hæmmuuden og af Læren og hans
 Hustru og Børn. Gjengæst mellem Fik Carlen og hendes Tojt var
 meget et en sandt Glæde og man følte sig godt tilmodt blandt disse
 mennesker. Nu blev der spændt fra af Gaarden Hæse og vi kom
 indenfor og et ueldskt Middagsbord stod satket i Spejstuen
 og med god appetit efter Rejser lod vi den gode Mad udføres
 Nærfærdighed. Høffen blev dækket i Hæven og først langt ud
 paa Eftermiddagen tankte Hæmmuuden paa at luge op.
 Endelig blev der gjort Orde til at spænde fra og inden Fæltel
 kørte vi ud af Gaarden og luge os nu paa den 2. Hæle Hæstærin
 til Bokkerhav. Vogn dertil gik gennem Mark og Skov og nydelig
 smaa handelyer og i det strækkende Væg vi havde var det en delig
 Lær. Ved 6 Tiden rullede vi ind foran Bokkerhavs Godsfarmell
 Balig og i Døren stod den gamle Datter og modtog os med aalene
 Arme, var blev Rejse du paa den sidste Økservej havde faaet sig

en hær blev færdig modtaget af Fik Carlen og anbragt paa en
 Sofa hvor hær var inde. Min Hustru og jeg fik anbragt ved Orde
 og i gårde min liden færdig dereste et samlet i Spejstuen
 til et ueldskt Aftenbord, hvor Hæmmuuden i hjertelig Det blev
 os velkommen. Efter Bordet gik vi ned og saa paa alle
 Hellighedene og alt var meget af en ueldskt Kyggø saa det var
 umulig andet end at føle sig godt tilpas, vi gik alle lidt
 tidlig til Her da vi var trøtte efter den lange trættende Dage.
 Næste Morgen da jeg var staaet op og stod i Hærdør og saa ud over de venlige
 Skove, tænkte jeg, det bliver ganske roligt en delig Hærdør vi skal tillægge
 her. Nu skulde vi jo rigtig til at luge Læren at hjerne og vi hævde ikke paa
 ny en liden tid at mere so omkring end den yngre fik som havde var os, og
 jeg mee giir min hær Hustru Ret, thi hær søge altid dine Det, naar
 jeg mente hær et smukt Skonparti eller smukt Udsigt og jeg saa
 sprængte hær, hvad hær syntes andet: "Det det er meget smukt, men
 ikke saa smukt som paa Bokkerhav." Tælle. "Det det er ligesom paa
 Bokkerhav." Ved stadig at hær denne Ret paa Gaarden saa hævmon
 lig antale, skal jeg ikke nøje, at jeg var meget nygjerrig efter at gis
 Bokkerhavs nærmere Besynderlige og nu stadig ved Hølet og det
 mee jeg indramme at min Hustru havde ikke sagt for meget.
 Thi deligt var hær. At hæv hær det er umuligt, hær en
 Gafud Ømtenen eller en Stogaard kan hævret skilde den paa
 Lang venlig og tillig stærktaare Stætte sam aalene sig for ens
 Gjere. I Ordet Bokkerhav ligger Benaunnen for denne Lær
 Naturanguele, thi Bokken smær sig gennem Skov, der snart

med sin stige Bunker kom sig paa hui Side af Bakken og staaende
 paa en af disse Høide angjort af Skov paa alle Sider og lyttende til Bakkens
 sagte Rislen dybt inde under sig og de tjuendes Fugles Sang rindt om
 ja! saa er det paa en Sang baade hørtiafsted og dog saa dybt kjennet
 jo! det er som et jærnt Paradis. Jeg vandrede nu doglig i disse kunnende
 Omgivelser og befant jeg mig saa dybt inde i Skoven ved lignende Pletter
 som de omfjær skidene, kunde jeg ligj Tinneri og dienne og dienne
 og lytte til Bakkens fortalige Rislen og til Fuglens Sang, pludselig kunde
 jeg saa bliv vaert ved en sagte Rørlen i høvet, men det var ikke Men,
 men den fortalige en, det var daadys med en lide Høle de gjeinere
 Skoven sajede ned til Bakken for at slukke den Tøst. — Godelets Skytte,
 Neelien hed han, gjeide jeg Bekjendsket med, med ham stiefede jeg
 rindat i Mark og Skov og i hende mange maassamme Tinneri samom
 to'n dog fauldy han at vi skulde se at fange nogle Bekkæred, dem
 tog vi med Høtsen, men det var for langsam en Maade at faa dem
 paa, han fandt da paa ved Hølp af Sten og Sand at demene Vandet
 op og paa en Maade stande Bakken Løb, men vi maatte stadigvek paa
 paa at Vandet ikke bød i jennum Domminger og et denne var langt hør
 der var dybe Kuler i Bønden, naar saa Vandet var kaldt for det dybe Høle
 hvor i Reglen Greddeene aphalet sig fangae vi de stædt af dem og
 de var dygtige fine i Hødet og smogt Starastet med smallet Løns og
 nye Høtsen til. Ja! Dagene gik som Tinneri for os og stadigvek med
 den allestante Farkammentat fra Familien Carlens Side, de vint ikke
 alt hvad de skulde gae for os, var lide Tinneri hør var ja i høsten
 helle Dage og maade sig mest ved at rade i en Tinneri, men

da hør gjeine vider hør en Sprøde og en Tinneri og en ikke fentes nøye
 som hør kunde tinneri sendt Hammooden straks Bød ned til
 Sneken i Røde Høle for at faa en laust til det lille Bøsen, som
 han altid holdt ved lide Tinneri. Aftenerne tilbragte vi enten i
 Høven eller naar det var køligt, inde i Hølet hvor der saa blev smogt
 og spillet og min Høtsen, fik Carlens. Vi dygtede paa Trøgt og jeld
 med stor Lidenskabelyhed eller paa sprodsede vi i i Godelets Høtsen
 hør eller i Høtsen hør i søly høst af at komme da Tinneri
 Lars Claussen altid trøktede os med Høven Trøkteli, her fandt mauntly
 Tinneri smogt med og so Lars Claussen var en stor Bøtsen var hør en
 doglig Gøst hos ham og vandt baade hør og alle Høtsen Høtsen
 Var maassamme Tinneri var naar vi skiede til Standen og hør, det fauldy
 naar vi var allene med Hammoodens lide Tinneri, men naar der var Gjeide saa
 blev der lygt nogle Tinneri Høtsen i en Høtsen, nu i Tinneri hør Familien
 Carlens Høtsen af dees Sider og Datter Bøtsen, hør var jeld med Tinneri og Lars
 vint der var i hør Denge, og det var under Sang og hør og vint hør
 mus at gjeinere jennum i den store Tinneri ankom til Standen
 Bøtsen hør en 150 Allen for hør og da der ingen Bøtsen var saade
 vi os ud til Bøtsen i en fløtseneet Bøtsen, jeld blev Dammene varde
 ud og naar de var ferdig med at hør, var Tinneri til mig og Dammene, da der
 ingen Bøtsen var paa Tinneri hørde vi andt ved at styde dichte ud til
 Bøtsen smogt var vi til demene smogt til den anden Side smogt
 smogt vi et for Tinneri vint, men det var allamme under
 Spøj og hør, hørde vi soo endly maast Bøtsen hørde vi
 gjeine haardt imod det og med Høtsen tinneri i alle om imellem

hinanden. Saa kom den gjenlyg Bodegæst den fra Demeens Vedkommene
 ikke kunde sættes uden Skuden og Tudeen ved den der skog
 højt for det lille Væsen havde en affjant skudt for Væsen. Saa saa
 Demeens var færdig og de uelbekende var kom ind kom Tæm til os Mand
 folk. Tilbage tilbage var vi altid til Fods, det var en meget smukt
 Spadseretur gennem Skov forbi Kellers Hølle og gennem Færøstegården
 hvor min Hustru altid opførte gamle skinder for den tid hin var den
 som Husholdningsleder. Disse Bodegæst tog gennem en Hæmme vi kom
 saa lige hjem til Aftenbædet og det kan nok være vi var søvne omgæng
 en saadan Nat. Vi var ogsaa paa lang Hæmme omkring i Tegn
 en Døgn kom vi til Faxe hvor det var meget interessant at læse Hæls
 leusdend, en anden Døgn kom vi over til Steentønggården der var
 færdig af Hæmmersøens Skudens H. Bædder, hvor vi blev med
 toget med adene skene af den gjenlyg Familie og indvænt til et
 andet Aar at komme igjennem. For at tiden den gik hurtigt men der
 blev gjenlyg saa meget for at mere os er en Selvfølg og en skønne
 Døgn slog den time der sig skuden toge affked for den skuden
 Familie, det var kein mig der skuden rejse, sig skuden paa en to
 Døgn Tæm til Sønderyjland sammen med 3 af mine Hæmmersøer
 den var bestemt til de 3 sidste Dage af Feien, saa hvor mædig ^{den} sig
 maatte sig begyde og en Skagen var med Rejst sig brogt ud paa Tøgen
 Da Hæmmersøer og Kildanna Gorden skuden her sig nogle Indkøb
 i Næstved kom de mig ind til Hælsstøden, det var med mange
 blandede følelser sig seer famel og færdig dette dygtig Sted. Da
 vi kom ind af Gården stod de tilbageblivne og næstved saalange

indtil en Omvæning af Væsen skuden den for mig. Vi færdig vi til skuden
 og her tog sig en hjælsk Affked med Hæmmersøer og Færdig og Takkes den
 saa mange Gange for den bedende sig sig havde opkøbt mig for den —
 Tæm til Sønderyjland var bestemt allerede i Færdig ved en Sammenkomst hjem
 hos ^{min} Hæmmersøer Skuden P. Smith, Georg Berthelsen, Hans Beck havde gjenlyg Hæls
 Vi færdig havde dannet en Færdig for flere etar tilbage, Færdig med den
 var at saa saa mange Penges samlet et ind færdig kunne gæve en eller anden
 Tæm i Sammenkomsten, færdig Sammen havde indvænt i Maloni hvor vi
 havde haft en meget færdig Døgn, nu i Aar var Hæmmersøer med idelig
 indtæmmende skuden og et lækodent Kontjent af 50 færdig Mænd
 varst saa star at den tillod os denne Udflugt til Sønderyjland.
 Færdigens havde det indelig skuden "Tæm" men det kan mere
 færdig idet vi paa Hæmmersøer, havde den Skudt at Væsen Tæm
 med en Vandbrønde for at Tæm ikke skuden var for glat at dans paa
 Vi færdig havde kom ind Uge til denne Bestilling og til den der havde Uge
 havde vi foet lavet et Emblem, der færdig en lille Hæmmersøer
 havde de skuden bords synlig paa Brygget. Vi havde lavet en Hæmmersøer
 Kaugasproffer, der næsten var indelig at tænke, men det brogt sig
 Penges i vores Hæmmersøer, blandt andet, den der havde Uge, maatte ikke sig
 "Døgn" til de andre skuden og mange andre vane sig have
 som sig vi ikke tænke mere, men Hæmmersøer færdig var alvord
 saa stærkt at vi havde bestillet denne Sønderyjlandstæm —
 Ankommet til Næstved kom det toge for Hæmmersøer sig skuden rejse man
 med til Hæmmersøer, her skuden sig toge mine Hæmmersøer, efter en Hæmmersøer
 Fortalt allerede ekspostet ind paa Hæmmersøer og Hæmmersøer var Hans Beck

og Ludvig Smith, Georg Bethelsen som havde stillet en Danseskole
 i Fyeland skredes vi troffe i Henslag. Vi sporede nu ned til Havn
 og gik ombord i en Dampskib og kort efter lagde vi fra Balværket
 Det var en meget interessant og smukt Sejlskib, den lille Dampskib
 anbrød nemlig en Masse smaa Byer, først sydes vi over Stær
 Bølt og saa ned imellem Langeland og Fyen saa norden om
 Thuro ind i Søndragsund, hvor vi anbrød den fra Siden saa
 maleriske By Traense, Dampskibsbuen var her meget smukt
 af unge Sommerbløde Damer, Traense er jo bekjendt som et
 smukt og sundt Sommerholdsted navnlig er Damerne jo
 berømt for sine Omgivelser og Udseendet ikke mindst. Bægrene
 Heide der i Carl Halls By, Buehøls Badschaan, hveder den nat, jo
 meget hyppigt bliver antaet. Efter at have landset Paraguen
 og Gods sydes vi videre fast i en Masse smaa Byer der her ligger
 i Farvandet sig navner Suelino, Auenakoi og Kyoi hvor sam
 bekjendt Kong Valdemar Atterdops gaa Taften blev taget til Fange
 af de halstenske Grever. Efter at have anbrød Faaborg gik
 vi nu sønden om Als. Det var ganske mærkeligt at bemærke
 at jo nærmere vi kom ind i tysk Farvand jo mere tydske
 lende blev Skibsbetjeningerne, da vi sydes i danske Farvande
 kunne de saa idmødet tale dansk, men nu forstod de ikke
 et Ord dansk mere, hvad vi videre hørte af Forpistningerne det
 maatte vi hertil gaa tydske. Vi sydes nu langs Fstrysten af
 Als og saa den blankpaleude Sejlsøjle som tydskerne havde
 rejst paa det højste Punkt paa Fyen. Det var med blandede Følelser

ser et indtryk her, disse i den danske Flotte saa kjendte Mænd, som nu
 var tydske her, det var velmodig, Stump i mit Byst, vi sydes nu
 i Als Sund hvor vi gaa den ene Side havde Dybbøl og paa den Side
 Sønderborg begge sajtelij Mænd om var utydske i Krig i 1864.
 Efterhaanden som vi naarmede os Sønderborg hørte vi Larm og Skrik
 det littede paa vort vedmodig Sind og vi blev enige om ikke for strækt
 at lode os vinne med og vore patriotiske Følelser. Da vi lagde til Balværket
 ved Sønderborg blev vi Vidne til det første Billede paa tydske Garnison
 liv. Lige nu for antalet stodes der en stor Restauration, hvor der iden
 for samme var anbragt en Masse Stole og Bænke, ved Bordenes sid
 en 30-40 tydske Officerer, de var meget højstols og Sejlskib og se blev
 den ene efter den anden tænde, inden idelij Koch Hoal, alt imellem
 et tydske elitekorps spillede den ene lystij Malidi efter den
 anden, og sydes, det kunne de det saa man lode dem, meget lang til
 lag stød nogle menij, Saldaten med den af os saa forhandle Pikkethed
 paa Hovedet, de havde dem Officerer Hopper over skemen, der inden
 vander mange spadsmunde Damer, der kastede sinne Fjind til Officererne
 Dette Officerkorps var gjenynlig i Dplund, vi fik at vide at det var afskroet
 gilde for en Officer der skues forflyttet til en anden Garnison, kort
 efter at vi var lagt til Balværket hørte de alle og tydske hinanden i
 Haanden og paa tydske Manner kyssede de hinanden paa Hinder, nu
 lod Skibsklappen og alle Officererne stilled sig paa et Fæled ved
 Balværket, Musikkorpsen rykkede naerme, og Officerer der skuen
 rejst gik ombord, da Skibet satte sig i Bevægelse gjorde alle
 Officererne stramt Hannoi og Musikken spillede en lystij March

Hættiken lød lange for vare for men efterhaanden som vi fjernede os fra
 Pandeborg tabte Lyden sig og Dampskibet fremryktes og blev atter det
 samværende. Vi tog de to Officiere der var kammeret ombord i mar-
 mine Gjænger, den ene var en gammel Krigs og en Oleest med et Par
 optagende Muntcher, et Par rigtig fjernbrænde, den ^{anden} var en yngre Løj-
 Lieutnant, vi kendte smukke for dem byge at Drikkevarerne var
 gaaet dem til Hænde, navnlig havde den gamle Oleest svært ved at
 gaa sig op og ned ad Dækket og hans Gjælle fik han sin Salte imellem
 Benene, og hvis ikke den unge havde gjort noget for at erstatte den gamle
 se den gamle færet sig, havde han tænkt om for Dækket.

I midlertid syntes vi af Sjøksborg til sam i anløb ved Mikels
 Frembrud, her kom, meget overraskende for os alle to Løj Beetheren
 ombord, han var allerede om Mageren ankommet til Flemløng hvor
 han havde søgt for Hotel til os og fik vi trykt til at ankomme os
 ved at stode til os i Hætteløng, vi passerede vi hurtigt sammen og han
 især havde nok at meddele hinanden. Vi to ankom vi til Flemløng
 og gik straks til Hotellet, det var det saakaldte gamle Hotel, des
 Værelse var særskilt, men da han sad i en god Stilling maatte han skjule
 sin Dansksindethed og tude imellem de Kinder han var iblandt.

Da vi vare sættne omkring den lange Krig fik vi noget at spise
 og gik kort efter til Ra, vi havde to Værelse der stode op til hinanden
 og vi havde jo en Del Kogis inden vi kom til Ra. Da vi alle
 tre vare halvt indtrængende blev vi pludselig mødt af Raals for
 Gaden i Palizeit, Palizeit vi spænd alle ud af Løjerne og ilode
 til Vindene, Raalene kom for en meget drukkne Mand, der

og en Palizeitgjæst blev skubbet henad Gaden, det var den drukkne der saakaldt
 to for Palizeit, og han havde ham dog lig i Hætteløng for sig. Efter denne
 blev Aflydelse gik vi atter især og var nu godt hele Natten uden
 nogen Fæstelse. Stykket af Sønnen stod i en god Mager, det
 var Sønnen i en fast fik vi var Magerhoffe sevend og vi stude
 vi for Forten for at se alt hvad de Kinder havde Interesse for os.

Det fæste vi gik efter var de gamle Krigs og for Flemløng Kirke-
 gaard, ad en smuk Vej maatte vi Kirkegaarden ved Indgangen til denne
 var det fæste vi saa det sønderboede Kinder smukke som de gamle
 havde sigt over de færdige gamle for Krig 64, det lød henlagt i
 i en Krig, det opvakte os alle, men en Trist fik vi dog da vi kom
 til Krigs og den de vare smukt medlystet friske Mandie med
 Dannebrogssparvede Baand og smukke Løjerne, de søde og brude
 Baand var dog ikke fjernede, da vi havde duolet en Stund ved
 dette højtids fæste Sted, sigte Hans Beck sin Fader Grav, som fæst
 Løjerne var han begravet for denne Kirkegaard, efter nogle Løjerne fæst
 vi den, vi trak os pietetsfuld ^{tilbage} og lod Hans Beck ene ved Grav, det
 var nemlig fæste Lang han begravt sin Fader Grav. Efter en Stund
 samledes vi atter og vi fæst Kirkegaarden. Det var vi skude
 os var Raadhuset, det er en meget smuk monumental Bygning opfæst
 af røde Mønstere, med et smukt Tæppe for Midten, straks lige over
 man kommer indenfor Døren er det man møder et ^{fæste} prægtigt Marmor-
 statue af Krig Wilhelm, og Raadhusbygningen blev vi nu fæst især
 i de fæstelige Localer og alt er stædt og smukt indrettet, hvad
 der især interesserede os og var Edssvansalen hvor den gamle

Patriot Takkenes Naimalee saa mange har været indstillet for og
 hvor man ligner mange Ganze er blevet dæmt til Fængselsstraf for sine
 kvædende patriotiske Tale for Dansehødens Bevarelse. Da vi alle
 kom ud paa Gaden tænkte vi meget i Byen blev mange gamle Bygninge
 gaaende den By sit smukke og karakteristiske Præg. Flensborg er nu en
 By paa 40,000 Indbyggere, og andre Seværdigheder var den smukke Maria
 kirke, selve Byen ligger smukt omgivet af høje Bakker og med den
 indente Bucht af Flensborg fjord. Her denne var Vandring gennem Byen
 kom vi til en Restauration med et stort Belluun, den var meget høj og bejgende
 her fik vi lyst til et spise Frokost; vi sidde og en Plads paa en Altan
 hvor vi havde den smukke kuppel Udsigt over hele Byen, med Flensborg
 Fjord og det udsigtede Landstykke paa den modsatte side af den, her fik
 vi serveret en udmærket Frokost, kvante vi med adskillig Lidske og
 der jo sangen aldel. fortænder 'jo' som vi syde. Det omger som sad
 Malt og Chocolade. Her opholdt vi os et Par timer, kventer, nydende sig
 sig af det tyske fl. Da vi alle kom op og kom ind i den mest befordrede Del
 af Byen, gik vi ind i Bygningerne med Galustakken, den var fastgjort paa
 Murene af et Hjørne og bestod af en Færnhjørne kvante den var fastgjort en
 Halsring med Kongelæse, denne Ring fik Delikventer om Halsen og
 maatte saaledes staa til Spas og Spise for den farlige præsente Mængde
 der havde Lav til at haane og spytte mod dem i Ansigtet, som de havde
 lyst dertil. Vi sejlede nu en bejgende Vinkjelder med et stort Færnschwart
 gen Kvalfisch, det var en Seværdighed, man kom ind i en Hjørne med kvædende
 Murenloft baaret af tykke balle utallige Skeletter af alle Slags Fisk hang under
 Loftet, paa de gamle Tjeneres Hjørne lange Vægge var antaget meget

sjældne Glas gamle Hjørne og Hjørne, Møblen var gamle indkøbte
 me Tjeneres Hjørne og Hjørne og rindes om i Hjørne hør en her Del Ven
 fader, en gammel Hjørne i Hjørne og Hjørne
 faarstod Betjeneren, vi plejede os med et Bord og farlangte
 en Fløkke Hjørner, den smogte fastaffelj og vi tænkte os i
 var Farteri hentet 100 etar tillig, Tiden, da vi havde sluttet
 var færdig, gik vi hjem paa Hjørnet her en god Middag og en
 Middagsam enen paa Færnschwartens Hjørne og gode gode. —
 Den Eftermiddag tog vi med Dampskibet til Glücksborg for at
 gaa og bejgende med Hjørne her, Straks da vi kom land kom vi til
 ind i en stor Hjørne med en smuk Restaurationbygning, Hjørne
 gik over i en smuk Bygning, da det som antaget var Landet
 fik vi Anledning til at se et meget højt færdig her, her
 mindede af Landet Hjørne Hjørne, med Hjørne og Hjørne en
 Hjørne af en Hjørne Hjørne sig i Hjørne Hjørne paa Hjørne
 Hjørne af Hjørne Hjørne med Hjørne Hjørne skulende faran sig Hjørne
 sig i Hjørne Ganze, paa Restaurationsturen sad der færdig
 og af Officerer med deres Hjørne Hjørne Officerer Hjørne
 vi var drukkne Hjørne paa Landet, man var nu blevet Odde,
 alle drak det fastaffelj fl, et Hjørne Hjørne spillede og Hjørne
 det høje Billed med sine høje Melodier. Vi maatte naturlig
 ligvis ogsaa have noget fl vi tog Plads med et højt Bord
 og farlangte Bier og maatte os med over at se paa det høje
 de Hjørne Hjørne ad. Det var aldel ukunstelig Hjørne vi paa denne
 Hjørne Hjørne og tyske fl. Maalt med Tiden til Glücksborg

gjæst faenemmelig Stallet. Vi spadrede gjennem Skoven og kast ofte
 et. vi med dette smukke mindelig Stot, der laa i en liden Skov, opind-
 lig havde her i Aaret 1209 været et Kloster for Cisterciensnerdenen,
 men 1587 blev Klosteret nedlagt Stallet bygget af Hertug Hans yngre.
 Desuane kunde vi ikke faa adgang til Stallet men maatte nøje os at
 se det paa Trastene, atter her stod vi omfjernt historiske Stænder, Kong
 Frederik den VII døde, som bejndeth, her og her havde var menneke Kong,
 i sine unge Dage, selv Stallet var en hvidkalket Bygning med tre
 attikerede Vægenstæm og et Spej paa Møllen af Tøjet, det havde en
 pragtfuld Beliggenhed omgivet af Skov og Sø havde det et yndig
 romantisk Præg. Vi faratte var til bygem Stallet ind til den liden
 By Lykblom der skal være den af Høftugtente og vi har 800 ind-
 byggene, det var en maarem liden By, vi kom forbi en Bælt der
 havde udstillet en Masse Smumpekæmmer og Sæmmer fra Lyngens omby-
 der, vi havde lyst til at køle nogle Brændinge kupsa, men da det
 var Kællig var Bæltens lukket, men da Frøehausen og senere
 saa at der var en Farvetning at gøre ualemede kan herudvælg vi
 Bod og vi gjorde et stau Indkøb af forskellige Ting. Vi skued
 vi tillyg til Dampskibet og kan alle høje skandaler Banker, med
 den stjerne Udrigt over fjæden og omlygende Stæder. Vi spied
 vi den liden Tår tillyg til Flensborg, hvor vi havde bestillet at
 tillerige Aftenen i Tivoli, da vi kom iland var vi atter blunde
 stæntig vi kom med i en Børnjæder med Næm Enomen byde
 Interiøret var meget lignende som i Vindjælden, her fik vi mætege
 og og saa gik vi i Tivoli, med Navnet Tivoli men der ikke doges

Samligning med vort Holtenhauser Tivoli, thi som alle bejndeth finder
 der ikke meget til Færdydelseretablerment i hele Europa, i dette Tivoli
 var her en meget smuk Have, flere Restaurationer og en Danseplads,
 med en af Restaurationerne maerkes et Weinudsmagere, her tog vi
 Plads og forlangt — jo jeg behøvede ikke at fortælle hvad vi forlangt, her hold
 vi paa skænker der at disse Damer blev udmærket udsat, vi kjojt saa
 Dansepladsen hvor Saltater med deres Piger fik dem en lystig Plesjans
 for en liden Peng, jo det var alt hvad der var at se, da her ikke var
 meget særlig at faenige os om gik vi hjem til Hotellet, paa Vej
 hjem var vi Viens til at for Betjenten her en druekter Mand paa
 den Skæder, han gjorde et syndigt Spektakkel ved at blive transportet
 et paa denne Maade. Der vi kom hjem sojed vi straks var
 Værelser, men faenden vi gik i en udeknogede vi os ender
 enyang med Drikken, der smogte som Lid Mælk og Chokolade —
 Vi var lidt sent paa Tæde den næste Morgen, men vi fik sig Tid til ender en
 gang at spadere omkring i Byen og tog Afsked med de forskellige Stæder vi
 havde kjojt inden var Afsjed. Vi gik vi ombord i Dampem og kom
 nu den samme morgen Tår tillyg No 9 Aften satte vi atter Tæden paa
 Holtenhauser Tivoli og vi var alle enige om at det havde været 3 faengigt
 og maaremme Dage. Jeg stod nu alene paa Holtenhauser Børnjæder og vid
 ikke rigtig hvor jeg skude gøre her, jeg var i paa en Maade Indspændt idet
 min Hæst og Datter ender opholdt dem paa Børnjæder, tog hjem
 i den samme Hylighed i Tæde Skamjedet det havde jeg ikke lyst til
 saa styrelse jeg bærer med til min Farlder i Børnjæder, da var
 meget udmærket ved at se mig efter saa lang Tædelere, de

moetog mig med aabne Arme og den Keinde ikke var Tale om at
 gaa hjem i min Hjelighed min Kone Hode fik hurtig roet en
 Dens til mig og efter at have fortalt dem hvor dybt vi allerede
 men havde høft det og de meget ofte havde spjengt til dees
 Opføit var till Gudne, kam jeg til Ro og saa uelsojnet galdt
 under det hjemmelij Dag. Endnu var der en to tre Dage Almag,
 of Feier, som jeg ikke ijtj husken jeg skude tilluings, so traf jeg
 min gode Ven Franses Johan Fessen, han havde ogsaa et Par Dage til sin
 Raadighed og saa besluttede vi os til at vi skude Kois paa Cycle
 til Bopkeskov og ansvarte hel Familien der med. Sam sagt saa gjort,
 men jeg havde aldrig dyktet den odde Cyclespot, men saa fik jeg fat
 i en meget lillolende Tricycle med Rastning, paa gjæde jeg foit en
 Præntaen sammen med min Broder, der var byklist og det gik udmæket
 og jeg fulgte udmæket med. Aftalen med Johan Fessen lod paa at
 vi skude mødes med Aftentzet der gik til Hjøje og kupsa nides vi
 starte til Bopkeskov. Ved den fartsatte Tid var vi den legge med ude
 Harkeren, fik dem indskrævet og kiste til Hjøje hvort vi ankam
 No 9. Da det var midt i etgjæit Maaned var det allerede maikt
 vi standt saa Cykellygtene og begyndte Tæuen, da vi var kommet
 et Stykke udenfor Hjøje, mødt vi en anden Cykelist og da han vilde
 Kois hele Natten til Vordingborg stog vi kalg med ham, det var
 en hemmende stjernerklar Aften og Hjøje Pandery var som et Stue,
 gule saa det var dygt at Kois i Ro og Møje, var Bestemmede
 var Kun at Kois Halvvej nemlig Iu Høit og saa accunatte i
 en Hø. No 11½ naade vi Thuleby, den flummede Cykelist

farsatte sin Vej og vi gik til Hæes, der sad endnu nogle Gæster
 som vi kam i Snak med, No blev i fæi vi kam ieng.
 No 5 næste Mæjen startoe vi igjen, efter et have drueket Mæje
 genkaffe, Vejiet var udmæket, og det var en meget smukt
 Tæn vi passerede Hæise og Vennersteds Hæise og kam igjen
 flen smukt Skane. No 6½ var vi ned Kæinnes Hæ, her toje
 vi os et Hvil noemt for ikke at kamme alt fortidly til Bopkes
 skov, so vi ikke nides toje Familien paa Senjen. Vi havde mit
 en Hilsenij tillæg og her var jeg mit paa kjendte Steder, og man
 meget stæet am et fæktare Hæsen de fæktare, lufjendte Steder vi
 Kjæit forlin. Endelig naade vi Gudsforvalterhaljen, alt
 var tilsynledende tydet og stille, vi sprang af Cydelene og kistoe os
 ind gjennem Hæuelagen, jeg gik allene hen under Hæntuendit bæn
 Sammenent var og saakte pbs-jen og Kait efter stak de to
 Hænder ud of Vændie, det var Søstern Carlen, der havde dees
 Sammenent deespepe. Star Farhæise og et Glødesidde,
 deespepe gik jeg hen og bankede paa Vændie hæn min Hæster
 of Datter. Saa, mi Kam jo alle smæt ud of fjæene og vour
 lile sig var henrykt am et so sin Fæder igjen. I skæntom
 der havde høft sig lidt tillæg kam mi noemne og da han hæn
 Anna Carlen som hen havde vant sammen mit hemme bras
 os var han smæt som hemme han ble presentet for den
 alde fik Carlen og saa vjindte fæyngrelene ned, mi fæktare
 hem at vi nides tilluings Møjen kende, og det var de alle
 meget glæde am. Sammen fæyly os et vi skude Cycle ud

til Stranden og tog os et Bad, medens de fik Klud istand og
 skrevet Frakort bair, det var et udmærket Farsly som vi skede
 realiserede. Da vi kom tilbage for Badet var Kammermanden kommet og
 og med adlene skene modtog han baade Johan Jensen og mig, vi kom vi
 alle til Frakortbair og Conversationen gik meget hurtig og vi maatte borte
 alt om min Tur til Flensborg og ligeledes Turen sammen med Svener
 herte, Kluden og Dagen gik med et sparsomt omkruing gode kjendte Stede
 og min Ven Johan var bejlyst for den dybtj. Kluden, hejrem sig var
 henrykt over alle de de kjendte Steder, vi fik naturligtvis ogsaa
 Tid til et Parti Croquet. En Dag gik dette Sted sammen med os
 kom gaaet for Menniker gaa derover alt for hurtig, og alle slog
 Afholdelse Tine, efter en hurtig Afholdelse satte vi os alle i Sæden
 og under hele Familien Kludsaal, mellem vi bair. Det gik vi
 raskt hjemefter var skienig var at bair de 8te Klud til Høj for
 at kunde naa Aftenet til Holstenen, men en halv Tindig
 mig fra Thursday Klo blev vi overfaldt af et saa stærkt Regn
 mig at det var umulig at bair videre, vi besluttede os
 til igjen at anrette i Kluden for tidlig om Morgen at komme
 ind med Tager. Næste Morgen kom vi til Holstenen Kl 10 og
 jeg havde meget travet da jeg Kl 11 skuede med til Examen
 paa Syranestikskolen, jeg fik for i en Dags og bair hjem
 til Kluden Skrampede fik i en fast isat mig Kluden og Kluden
 om med mig alle i Dagsen, som jeg havde læst halde og vent
 paa mig og hjerte nu ud til Kluden Examen gik som
 sodvanlig godt, men det jeg mest glædede mig til var

Frakorten for Benne og Løve, da jeg ikke havde faaet noget et
 spier hele Dagen. Da jeg kom hjem og havde kledt mig om
 og var kommet lidt til Ro, kunde jeg rigtig gaa min Tanke
 Kluden for den dybtj. Sammen sig sammen med Kluden og Dagen
 havde haft - Kluden var det forli for i et og vi skuede sig
 alle til at begynde min Teatertjenest. Nogle Dage efter kom min
 Kluden og Dagen og fik Kluden bair hjem, alle saade og fik og
 med færgen Kluden til huse for sig at optog var Gæm -

N° 37.

Larsen 1893-94.

Kluden den egentlig Larsen begynde havde inden 28 August Balletten
 Forestilling med Kluden affiler Boeg og Operaen Kluden og Balletten
 Kluden, denne Forestilling var trods det smukke Sammen sig og
 besigt og gik maentemore, over Løve. Ballettomanaget skuede
 mig begynde ved Kluden stadig under Ledelse af Kluden Kluden.
 Den Kluden de havde fundet Kluden sig færgen Larsen mellem Kluden og
 mig vilde jeg ikke overfærlig paa den mig, jeg maatte straks efter
 Kluden paa hans Kluden og lod som om de intet havde været os
 imellem, han tog Løve paa samme Kluden og det lod til at Kluden
 gaa sin færgen Gang, men det viste sig snart at, om Kluden end var
 bair raskere i Kluden, en Ting havde Kluden for bestandig med og
 det var den rytmerike Lars, det var Kluden ikke mulig at sammen
 nogle sammenhengende Pas saaden at de slog til med Kluden
 og naar Kluden Kluden Kluden til et eller andet Kluden, var det Kluden

gamle umielig, det kunde ligesom ofte vore imod, som med Takten.
 Det var jo fastindseende for os at arbede under disse Vilkaar, men vi
 havde Medindtenke med ham, og vi kunde alle mærke at det kun var
 et lidtsværgsmaal hvortil han ender kunde holde Stillingen som
 Balletmester, vi vore alle taalmodige og gjæde hvad vi kunde for at
 lotte ham Arbejdet. Strakt i de første Dage af Januar begyndte han
 Prøven paa Fjænt for Danmarks og mit marked, vi at det var galt
 for ham, thi ligesom vi prøvede paa en Scene i en Akth, fortæller
 han fuldstændig at prøv en Scene i en anden Akth, det var jo ganske
 sandsagt, saa forlangte han at se Kineserne hvor jeg havde omtrent
 togt hans Parti, da jeg skulde frem og disse Salen blev han ved at
 aflyde Gang paa Gang, saa tolede jeg taalmodigheden og bed ham om,
 naar jeg kom, da at tis stille og lade vore at aflyde mig, da det
 var mig umielig, at samle Tankerne til Salen, han blev naturligvis
 vred, men da Prøven var færdig gjæde jeg ham en Undskyldning og hjænt
 jeg var i min Ret, men for at luvare treden gik man jo meget. Et
 Par Uger Prøven blev afholdt paa samme Maade, men da endsoo
 han selv at det var ham umielig, og auerdig Ledelsen af Prøven
 til Hans Beck. Det gik mig nok frem, men vi fik først Balletten
 opført den 28 September. De to Madetter udfærdigede vi af Fide Valborg
 Petersen og Olga Ulendoff, de vare rigtig kvikke og soide, eller
 var Balletindtønnen den gamle. Denne Ballet har jeg altid elsket at
 vore med i, den var meget anstændig og utallig vare de Omkøds-
 meninger jeg havde i den. 1ste Akth spillede jeg Nyeen Fasan, hvilket
 Parti naar det skal udfærdig sig er meget trættende, men jeg

263
 betogde det som en udmærket Færkel til anden Akth mang, Disse
 sig skulle 1ste Akth, desoo og i en reiner Fast den sort. Sminket
 varket og mærket af omkødet til Metros, hvortil de var kommet
 12 Minutter. Ved Toppets Opgang i 2 Akth lygde jeg souende paa
 Dokket, saa deltog jeg i Hæstingene, Klædedansen, Reelen med
 Kaminatansen, desoo og i en heilig Omklødnig til Kineser
 og ved at have faaet tilligt Kineserne en Partiel ikke blev
 lettet, atter Omklødnig til Spanien hvor jeg ogsaa havde Salen
 og meget Ensemble dans, atter en Omklødnig til Metros, hvor
 vi først her Hæstingene ved Gæsternes Bordene, saa danser med
 Tuschellenen og endelig Fænder, som man ser en ardenlig Døng og
 men jeg har altid bemærket den arde hoi og dybt og gloet mig hui Gang
 den stod paa Plakaten. For at disse Omklødnigene Men paa i en Fast
 endet nodvendig at have en poalialig Raaklode, og det havde jeg
 i en Mand der hed Terpenen, Lederdaffvands; han var meget af det
 røglige man kunde tænke sig, thi selv kunde man jo endelstiden
 vore lidt nervøs, men det blev fuldstændig neddampet ved
 denne Mandes staiske Ra, han var en Mand der havde set Kam
 i Oden, Hæmmen faller, fastalt Lade mig, en sidet ved Siden
 af ham i Parkettet og da jeg kom ind som Kineser havde han spørgt
 "Gode." "Hvem er det." "Hvortil Lade havde svar." "Det er jo Chulvintem."
 "Ja men han var jo ind for et Gjælk siden som Metros."
 "Saa jeg saa kam og i en ny Forklødning spurgte Hæmmen
 atter, "Hvem er du det." "Hvortil Lade atter og sae." "Det er jo
 Chulvintem og i." "Det er jo Lade til Hæmmen til at kunde

264 / skynde sig: udløst Kammeret. I Hensendemen havde to
unge Mennesker, Uhlendaff og Pov Hansen faaet de to andre Partier til
del, de dansede meget flink og det var saa meget gladelig da vi
manglode dygtig Klædning, thi Hans Beck og jeg kunde jo ikke
andenkomme at danse alle Partierne allene. — Louis Hansen ledede
stod; Skolen, men hans Killeud blev daarlige og daarlige og saa fik han tilmed
kunst Danseminken til en ny Opera af Stejnert bane, "Leopoldo", saalange
han var Balletmester kunde Teateret jo ikke forlænge ham, men med den nye
de iytmiske sans, var det jo en Uværlighed for ham at proste sig dette
Arbejde, saa kam det sig med en anden ting, der sig, Hændet proe Sammen
der blev Uværlighed imellem ham og en af Saladenslænderne, der fik saa tank
et Forlad at Ministeret snarligt blænde sig i Sagen, han var saa forbitret
at han sendte Danseminken tilby og indgav sin Afskedsbegæring
for Sæsonens Slutning. Man kunde jo kein bekke at en Mand i
sin bedste Alder og med saa udmærkede Tænder saa tidlig snarligt
trække sig tilby, men det var blevet en Nødvendighed og only Taal
dog in et hitteløst Lick sa han havde tyeet denne fornyede
Beslutning. Nu blev Hans Beck constituteret som Balletmester og
samtidig overtog han Ledelsen af Daneskolen. Saa jels jeg aen
til den selvstændige Spøse fandt det var jo lidt absurd at vi to der
var kommet samtidig og nu bygge var dygtig Kunstner, at han
skulde lere mig at danse og jeg lere at danse af ham, det
var han ogsaa selv ganske proe det rene med. Parantset opvædt Sind
aen Louis Hansens Lygdem faaet mig efterboenden til No, og det tegnede til at
gaa maalt. Da jeg nu er begyndt med Balletens Udværelse mig jeg

265
forsett og medskinn hvad vi fik frem i denne Sæson. Udværelsen var ikke
meget stor, men hvad vi fik frem aendede af Trakket, idet Kållikem og
hede at de blev tyeet for med var Brønes sodenlig Trugg og Lyt saam for
Penslet sam fra var ny Dirigents Side. Efter Tjeent fra Danmarks blev
La Ventano oplystet hvem Hans Beck og Fru Harbae (skandtemen) glemde
med deres fætoffelig Udfærelse at Lejedeltæm. Dog var der anlygt imellem
de 8 ti Per der deltog i denne Dans, men da jeg var kommet ind af
Værelset at danse Boyer de Balletdans, var jeg altid mere angst
for at danse sammen med de andre, end ved selvstændig Solopænter
det, at mere aflenged, og sin Meddeemende og mig gav det samme sam
de, er mere smukt end men tror. Saa blev begynde proe skone og tyeet
hva jeg samtidlig danser Nimm Hæmval Parts og uden Chisone
fra en tidlige nevnt Dame. Angreben proe Kammeret Fællere
var mange, han havde nu sodet for tanke som Chef og man byggede
at gae ham meget storke proe Klingen og meent var Blodet Danubij
en iinj Færman og Balletten, med var stor Pænes færing, Sæson med
Værelsen havde Balletten jo beint sin heiskraf og det trof sig
nu at vi fik en ufærlig Klæde fra den 15 ^{de} Februar til den
22 Januar hvor vi fik har at medvære 1 Sang i La Ventano
i den Anledning var der en, der tænker sig "En Ven af Balletten
der skue en Artikel i Danubij hvor væsentlig Indhael lød
saaledes.

Om Kammeret Fællere og Balletten.

(Efter fæit at have aamtalt Balletten gjæm Tid for Brønesuden Tid og
op til var Tid fættat sam følger.)

Skudt for Skudt er saa Balletten gaaet ned ad Bakke indtil Hammer
hans Falden endte med Station. Medens der i tidligere Tid haltes Bal-
let paa Repertarint 2 Gange om Ugen indskrænket Hammerens Falden
det til højst 1 Gang. Bøiemannens Balletten spillede i en skandaløs
Udstyr og der var ikke saa i tidligere Tid tal om at give en Ballet
sammen med et nyt Stykke eller en Reprie. —

Theaterchefen vidde først og fremmest tilfredstille Skuespil og Opera.

Ofto her der ikke været Ballet paa Repertarint i flere Uger endtjen
man modtoges til at bringe en eller anden Ballet frem paa rød
Plakat: Men Theaterchefen gik endnu videre, systematisk
uvelukkede han de fejlrettede Solodansere og Solodanseren for
Dansen i Operaen der kromer Ballet og som paa udenlandske
Scener gives med store eller mindre Discretioner. Exempel
vi nævner vi at Operaen "Faust" oprindeligt gaves under Med-
virkning af fremgængende Dansere som fru Stilmann
og Fru Sophie Rico. Da Fru Dans overtog Margretes Rolle under
Hammerens Falden fik Solodansen ikke mere Rum til at med-
virke.

Ballet capret figuren, en Omstændighed kræved Operaens
Primadonna og øvrige Balletkammer fik betydelig mere fees.
Det gaaet paa samme Maade med La Traviata hvor Fru
Danz ligeledes havde Hovedrollen. Heri udført Ballettens
underordnede Koster den yndelige Dans, en Dans, der udført
af Ballettens første Koster tog sig udmærket ud paa udenlandske
Scener, naar fremgængende Balletkoster uvelukkede ogsaa her paa

Grund af det ulykkelige Fee Sprængmaale.

Ofto de sterke Angreb fra Pressens Side bestemt Hammerens Falden
sig ifjor til at give Balletten Valdemar i nyt Udstyr. Denne
udsprængte Ballet haltes paa Repertarint lige siden Fru Henri Westley for
paa Sasanen siden opgav Theatret. Ballettens Venner har nemlig været
noget tvivl om en Succes med den gamle Ballet, Skuffelsen
uvelukkede imidlertid og alle Forventninger blev overtroppet. Opførelsen
blev en sangløs Fejls. Balletten fremkom i Januar og spillede
16 Gange i Sasanen Hal, de fleste Gange for udsalgte Fees.
Saa vidt vides har denne Forestilling gives den store Gjennem-
snitendtagt i januar Sasan.

Et tydeligt Bevis for hvor gamle Publikum viderse Balletten kunde
Hammerens Falden ja ikke godt for Men skuespiller da tro at
Balletten paa ny skulde indtage den Plads der tilkommer den.
Men Hammerens Falden har ikke ladet sig røkke.

Selv om Theatret ikke vider spille "Lynis" til Lea Delibes
skue en Ballet hvor Opførelsen ofte har været forlovet eller
bejledt, havde man dog Grund til at antage at Ballet-
repertarint vider blive forøget med en eller anden Reprie
i Sasanens Bejledning, et Folkesagn behudedes i nyt
Udstyr og ny Indstudering i etigeent Maaned og fantes paa Repertarint
Republik, men dermed er det blevet. Skyldes det Ballet-
premanale. Tjentur. Balletten er saa vidt indstudert at den kan opføres
om 80 Dage med noget for Pisen, men ingen ved Balletten tror paa at den
vil komme frem for i April eller Mai og netop om Trangen Ballettens

Reputais til en Fængelse, "Et Folkensogns" Decorationer kunde ikke blive fordyrte færdig, "Mabelth" var gjort over Sønnen, men saa skæde der toges fat for Alvar, ved det sig. Nu har Piken gjort en anden Høje, der skal ogsaa males noget nyt til "Anna Byde" der skal spille hurtigt mælig og Balletten bliver sat i Skammekrogen.

Statistik meddeler os, at Ballettens Reputais i Aar har omfattet "Valdemar", "Fjendt fra Danmark", "Ligejens paa Amøgen" og "Discretionen i La Ventana".

Tilsammen ere disse Balletter fra det September til dato gaaede til Sønnen over Sønnen, det samme Antal Lange som "Valdemar" gik over Sønnen i færdig Sørens sidste Halvdel. Selv om nu Theaterskøpen ikke vil fylde Teatret med Balletten Hjælp om Farsam sammen under de nu, vordende forhold helst maatte komme udover, hvorfor saa dog ikke i et Fald give Forestillingerne en passende hængende og skændelse af Dans eller Discretionen! Theatret har før i denne Sæson givet kost Forestilling med lange Mellemakten som "En Kaprice" og "Valentia" paa en Søn og "En Kaprice" og "Den eneste Fj" en Onsdag uden Abonnement.

Da Børnemanieren vil vides der mellem disse Stykker atvinderomt have været Anvendelse for Ballettens bedste Høfte mellem Stykkerne, til en "Salva Militari" "Leticianen", "Galapagos" og "Fantasiens" eller lignende. Hvor meget Publikum sætter Pris paa en indlagt Dens har H. Fallens jo kunnet overbevise sig om, ved at de fik Olivia Føjensens Dans i "Lykkepers Rejs".

I det nye Aars Januar Maaned har Balletten kun en udsænkthed med La Ventana, der opførtes den 22. Januar sammen med "Arlette". Det bedrænelij Resultat har været, at Theatret slet bærnesse

Dansvinder der udfører Høved postens end ikke opnaar en Fee af - 20te for hele Maaned, noget selv en Skuepiller i 2de et opnaar en enkelt Aften.

Man maa ogsaa for Ballettens Skyld haale at Theatrets Ledelse snart kommer paa Hønden.

Og medens vort Balletsvesen er ledig under saa uheldig forhold leder paa Ballet denjant Tæde Ballet forestillingerne paa Folketheatret der jo nu opter at spille en færdigstendij Ballet.

Om Dem af Balletten.

Om Dem af Balletten har jeg paa Foranmænen af saa Høje teatrets Høved leding har en en uheldig Ballettententet Mand, og vil senere blive omteet.

Noget skæde der nu gæns og man færdig sig med at gjennemgaa Blanstifester i Sønnen, der ikke var opført siden Sønnen 18-19. Da Indstuderne var færdig, anmodede Hans Beck. Kammerherren om at faa det til at gaa sammen med Don Ranudo som ogsaa var under Indstuderne det blev ogsaa lauet, men dette satte Olaf Paulsen sig emod, Ballet denjanten blev hæret ved til Skøpen, der nu ty sig sigt Køft tilbage og forlagte at Balletten skæde gaa sammen med det udsænkede Stykke "Arlette". Hans sagde Hans Beck at naar han ikke kunde faa det frem med Don Ranudo saa han slet ikke have Balletten frem. Olaf Paulsen med emodentid ikke gien sig men fik det lauet saaledes at Don Ranudo blev klappet sammen med Saldatens da han og de fleste Skuepiller spillede i de Stykker og de end fik Saldatens Fee. Du skal nu have staaet en meget haard Kamp mellem Kammerherren og Hans Beck der fik det Resultat at Blanstifester kom til at gaa sammen med den Dyrskende af Don Ranudo. Det var jo

gamle rit kun en halv Sjs for Balletten, men et gammelt Teatroid sigs jo at en Teatrichef altid er i Sammen paa sin fæste Skuespiller. Med Hans Beck og Valley Føjensen i Spidsen, der dansede den dybtj Pas de deux og som læst den italienske Saltarelle gjæde dette italienske Debutement stannende bykke og Olaf Poulsen, der opbeholdt sig Kærlig var paa og Paa sin aar det dem en straiter Bifald der blev og ydet ikke allene for kunst og de udførte Kæmme mere men ogsaa efter Toppets Fald, thi da begyde et Bifald gennem Kædet der varede flere Minutter. Dejen efter skrev Dannelsen en meget rarende Kritik der nærmest lod soolede.

Efter "Den Renude" opførte Baunannens Balletdebutement Blomstefest i Genzaro, til Pælin elskovs Kædet, den indledte ikke at satte Publikum i en saadant animent Stemning, der kulminerede efter den tonende Tarante finale. Vort Balletcorps bevare i disse daerlige Tider en beundringsværdig Elasticitet og Ungdomsfirkhed et Beris for at Baunannens Traditioner endnu lever, holdes i Aar. Særlig fik Valley Føjensen straalende som en fin Blomst paa Ballettens gamle Stamme, medens Hans Beck stod i hender Svødsiden Kædet med Tælt.

R. B.

Nu maatte vi atten leve paa denne Ballet sammen med de andre Repremit paa 25 februar til April, da vi sty et lysaa stort Støj for Balletten som færlig Soran med "Valdemar". Denne Gang var det Baunannens Ballet "Et Folkedrag" der skuedes frem, den var ikke opført siden 87-88. Denne Ballet havde Hans Beck faaet sin Hænder til at satte isæns med at den Progt der kunde udfaldes og det var solbuet nødvendigt;

thi Folketeatret Dichtas, havde faaet Fælleens Fællede til, men udførelse der end lyde til et opførte Fælleens Fællede dramatiske Stykke der behandlede hele Baunannens Omme og tyede til at benytte Kædet og fælleens Ballet derjens Fælle skuedes sette den i Scene og som pæne Dans til den, Charlote Wits der skuedes udførte Kædet Kædet havde jo fra sin Ballettid de fælleens Kædet Betydelig for ogsaa at kunde danne Partiet, der blev opført udførelse Sammen paa Debutanten og Bættens og det gjæde ogsaa enhver bykke, men der var den pærlige Skædet skuedes aar det, som ved at se det som Ballet. - Balletbevægelserne var som sadrengly Valdemar Pælin som Fælleens Due og trods sine 69 aar saa han aldeles dygtig ud. Fælleens Bættens var gjædet til Fælleens Kædet der fik en af sine bedste Kædet, idet den fælleens fælleens fælleens med hender og et gædet Temperament. Th Fælleens gamle Kædet som den fælleens Kædet Kædet aar det Kædet men han mangede en Del af Fælleens fælleens Kædet. De ender jædet Kædet udførte af Fælleens Kædet som Traditioner Kædet og hender dygtig fælleens Kædet og Videt af mig selv og fælleens Kædet Kædet fælleens. Den egentlige Kædet Kædet Kædet fik Valley Føjensen der fik hender en opført fælleens. At der blev arlegdet med den vante fælleens fra alle Sider behæver jeg ikke at nævne, for Hans Beck var det en stor Fælleens og det spændte naturlige kædet og uden fælleens Kædet. En af de fælleens Kædet der blev lagt ham i fælleens Kædet fra en af vore egne Damer og det var fælleens Kædet, hender skuedes spille sine egen Kædet som Traditioner, men da hender havde faaet med det at hender med Soranens Udgang skuedes afstedes blev hender saa rarende at hender

affør Rollen og nøjtede at lode den fæ sig til sin Hustru, og maldte sig sig
 Nesten af Sørensen, men heldigvis blev den Hindring ogsaa afværgt i det f. h. h.
 Sørensenes I. H. Klyper der lyste mig sin Rolle og f. h. h. kunde hente omkring
 alt hvad hun havde gjort og heldigvis kom til Høje. Hans Beck havde ogsaa
 sit Brev med sig og saa sin Hustru til at skjule sit smukke Gode under
 Tralakenens gamle grimme Maske, men til sidst gik hun i sig selv og
 hun skabte en dygtig og karakteristisk Figur ud af Rollen. Som et Billede
 hvad et farverigt Mandfælt kan bide paa var et Billede. Paa var min far
 nøjet med et Billedet der havde farvet Tallet paa Tønderne fra
 14 til 28 hvilket kunstnerisk set paa af stor Værdighed for denne
 Dans, men den Pige var borte for at han ikke vidste blev set til sidst
 selv, naar du var saa mange Tønderne der omkring ham. Paa dette
 Punkt blev ingen Indrømmelse gjort. Antallet af Tønderne blev 28, men
 for et tilfældigt hans farverigt, farvede Hans Beck paa et enkelt
 Sted hvor V. Pige mente at have et rødt Bælt med at lode Damene gæse
 en Høje sadler og hans dygtig Hænder kom til sin Ret og Pige var
 tilfredsstillt. Endelig den sidste Hindring den kom fra mig selv, det var
 den fælte stære Karakterale jeg skuede jeg skuede Gjespe sympatike Blikke
 volder og Solodans spring, amte en borte Kræmthøjst og holdt Træl
 ikke for det at Rollen ikke intemunde mig Tønderne, men jeg fælte
 at den blev mig lidt kært og temperamentstærk, jeg fik at vide hvor
 jeg skuede gaa og staa, det var det. jeg masede og masede med at fæ
 tag i denne Træl, til sidst havde jeg paa Siden af mig f. h. h. som var
 saa udmærket i sin Rolle og jeg fælte at jeg vidste fælte fuldstændig
 i gjenstand med Siden af ham og vi to havde meget med hinanden at

gaae als hvad jeg gjorde fælte mig ganske karakteristisk, jeg var med et
 Ord fortvælet om at skuede spille denne Rolle, jeg sovar det til Hans Beck
 og fælte mig Rollen, men han svarede mig at han havde ikke andre
 til at gaa det, han indrømmede selv at det var svært det jeg gjorde
 men han lod mig ikke opgive det, han mente at det kom nok.
 Vi var nu kommet seende at Scenerne var begyndt, jeg var
 ikke kommet et Skridt videre, paa en af disse Piger sad Dof Paulen
 med i Forbilledet og saa paa Pigerne jeg spillede min Scene i d. m. h. h.
 og han som alting gennem sig raalte højt, "Han er jo ganske iøjensynlig"
 Det gjælte ikke, at jeg fik mere M. d. jeg havde nu kun et Haab tilbage
 at Hæstene og Mærke vidste borte om hvad jeg ikke selv kendte
 fælte paa. Mit Hæstene kom saa og paa mit Værelse, det var det
 samme som Klyper havde spillet med, det var en markig og Tænk
 fuldstændig det i Tønderne, det uklare jeg ikke at vide spille med,
 munden blev svært at udfælte ikke andet, "Lad skal jeg selv se efter
 i Gærdene og fælte af en af Gærdene borte gjenstande jeg blev
 Gærdene fra Ende til Ende og var saa heldig at finde en venlig
 Rorerhindertænk, "Her er hvad jeg skal bruge med nogle smaa
 Tønderne nu den blev udmærket." Det var et heldigt Fænd og jeg
 var lidt mere tilfreds. Mit Hæstene med Billede havde jeg
 ogsaa komponeret det var en god Tænk med Billede i Kendte
 fændene og ved Billede og herat med Palette d. m. h. h. en
 rød Spide Hæst med Tænder, den vidste godt, saa for den
 Pige var alting klart, nu kom Gærdene og Hæstene skuede
 lojges, jeg maldte lidt paa Færdige og experimentere i Tønderne.

det var jo om at gøre at den gamle Marke ikke bestod af det minste Udtryk
 for Ansiget, den om lang hvide jeg først anlagde en Marke der mere lignede
 et Dyrt end et Skenneste, men som jeg var nøjagtig tidsfuld med, da
 Døjten var kommet paa og jeg stod færdig foran Spejlet, jo saa syntes jeg at det havde
 hvijslet en Del, Nu var det til den Aften og jeg gik med Høstet i Hænder
 og angst som en Skueude, der skal stilles til Klæd har Insignet, ved paa
 Senen og satte mig ned min Ambalt uden at sige noget til nogen som helst
 jeg vidste at alle mine Kammerater var og somme Herud som jeg selv at
 jeg var højst uheldig. Men da jeg sad ved Ambalten og knæjede Kammerat
 i min Hoand og Fængslet til Aften begyndte, var det som om der var
 sket en Forandring med mig, thi nu faldt jeg pludselig kvaden den skues
 spiller. Aften begyndte og jeg spillede løs og at Høst og jo længe jeg kom
 ind i Aften der blev til Nede faldt jeg mig og det kælmerede i Trængselsapp
 hvor jeg i den Sammenhæng, nu faldt jeg at nu var jeg paa den rigtige Side af Kallen
 Da Aften var over var jeg lidt spændt paa at vide hvordan det var gaaet mig, det
 var det hellere selv for alle som enig om at det var gaaet over al Forventning ind
 marked. Saa kom Olaf Pæren og fra Parketten og slog mig imod: "Men hvad
 i al Verden har Du gjort med Dig selv, jeg vil sige Dig, Du var aldeles udmærket
 jeg vil sige Dig at jeg var aldeles begyndt for Dig, maanedt mig jeg sige Dig
 at den Scene hvor din Rejs efterhoanden stiger og naar Højdepunktet
 hvor Du forfølger de to Træer fra den ene til den anden Side af Senen
 og den paafølgende Slapshede var aldeles udmærket og Din Marke er
 fulkommen: "Han trykkede begge mine Hænder og takkede mig atter: "Ja der
 kan Du se Olaf, man skal ikke straks staa en Aften med mig for at
 gøre: " "Sty det er dog rigt, men i Demokloden var der dog en smule"

Paa den Maade som han sagde det var jeg overbevist om at han mente
 det, man kunde jo ikke altid staa paa hvidt Olof sigt. Fra anden Side
 blev jeg over mig, at rest det var Skueuden Tændelse han sagde at det var end
 stor Gode han havde overbevist Noien og at der var stor Fantasi i det
 om min Opfattelse af Kallen. Endelig talte jeg med Genne Kallen en
 Døj paa Gode som var en stor Balletmester, han syntes at min Kaller
 der i Tidlige Hænder var den mindstendest mit ømme den anden Kalle (Pæren)
 som eller i den ledte af de to Kaller. Og endelig kom Hans Becke Udvalde
 som ogsaa var en smule vareside. Jeg havde end andre Dødt forbaudet det
 ganske Fælt. Det var den 28 April 1894 og nu da dette nedskriver har jeg udgivet
 Kallen de Genne sidst Jan 26 Marts 1917. og har herunder høft mig en Gode af
 den. Den Side Hindring for Hans Becke var saa spændt paa om for begge Parter heldig
 Maade og det var nu klart til at den kunde lade af Stilleben. Det mangler
 end ikke en for Nærløse i Døjbladet Danmaly som jeg nedskriver.

Endnu får

I Marts Aften var Balletten "et Folkens" komne til Opførelse paa
 det nye Teater, efter at man i Maanedu har prøvet og prøvet, inden
 at Kammeraterne har fundet færdigt at sende Asteget Balletten
 dette ene lille Ben får paa Haldningen af Saisonen
 Balletten er indstillet af den konstituerede Balletmester Hans Becke
 der har taget fat med mig en smule paa at opfinde de Bøiemønsterske
 Indstillinger. Den afholdt. Fin Freuektionen nøjtede at indstille sin
 tilfølgende hændelse men sig erolde til de Klippe der med stor
 Beundring lorte fin Harde hvad han kunde tænke og Aften indstillet.

Fik Valley fejers den 300. Aarsdag er indstillet af den uforlymmede Fælle
Puis skal allerede have gjort meget Lykke. (Saa antales Decorationer og de 300. Aar
men om 2. Aar.) I Anden Akt vil man beundre en splendent Kilde der er over-
ordentlig iindkningsfærd. De to Tralle spiller denne Sang af de Kinderne og Christen
der her anvistes til Klyngen Nalle. — Aktens slutter saaledes.

Der er ingen Tvivl om at Balletpersonen vil gaa i Alder med vort
Tonevi og hjemfærd en Lige der ikke lader "Balletma" triumfer for færdig, Person
meget efter i Rodighed. I Balletdramatiseringen til "Koropatio" gjorde Beck
sigt Luendertykke "Et Falck og" bliver forhaalende ham Balletmestertykke —
Saa antalet var der opet alt paa Hæsternes og Decorationer og vi haalder alle paa
Succesen. Den 29 April kygte den vore hygte vidensk. Høyskole Styre. Alle Balleten
Dansen med hele Høyskolefamilien i Spidien sad i spændte Forventninger.

1ste Akt tog et stærkt Befald efter Gæsternes men saa nu
Dampene steg op ad Tårnen og den fortvinte elsktelige Maendetykke var
af stor Værdi, det var ogsaa Balletens Glæde og tog sig meget fantastisk
ind. 2den Akt var det vore Valley fejers fortvinte Hæns, og den store
Trælsal og der gjorde Lykke. De Toppet gik op for 3den Akt klappede
Publikum og den smukke landskabslyg Decoration med Byskjæm
forstilled en jydsk Kaenbevoret Høj. Hans Beck der kun medvirkte
i i Salaaen i den indtoges Par blev modtaget med en Staem
af Høyskolen og sa til Slutning "Kiel V Gades Brudepar blev spillet med
Befaldet enjen Ende tog. Det var en Lige for os alle, Høyskolen
Fallen gjorde os den Åre et komme op paa Værelsen til os der
harde haft Høyskolen og takkede os for den smukke Aften.

Dagen efter skrev vore Dybeede meget sære om Forestillingen

Dybeede Danneby skrev følgende.

Det nye Teater.

Et Fællesopg.

(Fj. skriv.) Færd for Høyskolen at Høj færdi har har till. at indfatte
Vilhelm Fj. og end at dramatiske "Et Fællesopg." den 27 færdi at Balletten i den Aften
blev givet sammen med "Høj Skalle" eller "Indledning". Saa skrev Danneby.
Høyskolen var for Høyskolen Høyskolen i den 27 færdi paa sine Høyskolen
bedst og satte en "Snakke" op i en "Snakke" Sted. "Bladet skrev saa."

Der var i Aften i Theater en Færd, der paa Stedet endte en heft
demonstrativ Karakter. For de Høyskolen der mener at Romantikkens Dage er
talt vil den læggende Stemning hos Publikum i Aften. vore et nyt
Fængsel i Retning af, at de dog tunde tage Fj. i saa Høyskolen.

Det ligger betydelig nærmere at stille, at det netop er Romantikkens
Færd forlangt paa vor nationale Scene. Og der har den ogsaa
hjemme og har holdes i Åre. (Fj. skriv.) Hans Beck blev saa meget
rest for den Færd og Høyskolen Høyskolen Balletten gaa om Scenen og skrev Bladet,
Opera og Høyskolen kan lide meget af Balletten, Ufærdig blev meget rest
for alle Vidkomne og Bladet er saa elskværdig at skrive, at de Høyskolen
Christen og Høyskolen ager Tralle med fastoffelig Høyskolen og betydelig
Færdig. Bladet slutter saa. Forestillingen blev sam sagt en betydelig
Succes, som mange Færd vil skuffe Theater en sikke indtogt.

R. H.

Det yndommeligt med de fleste Balletanmeldelser er, at der
 aldrig gaaes i Details med de Ballethavendes Uafvielse af dens Kaller
 naar man nu som jeg i dette Tilfælde har haft en saa stor Kamp
 med at faa fat paa denne Kaller, er den Omstaaelse lidt fattig, men
 man maa tilgive de Her Kritikkere, de mangler alle den Fagkunskaber
 der skal til for at kritisere Ballet. De kunde i saakomment
 Tilfælde raadfaare dem med en, lad mig sige, en afkøbt Ballet
 Sanger, eller Dancerinde, og gjennem dem faa nogle Oplysninger der
 kunde berolige at Kritikken blev mere fagdannet, men det vilde
 maaske atter berolige at indkomne Dancer eller Dancerinde Udtalelser
 vilde mere paaagtligt og dermed ikke blive retfærdig og sand.

Men det er nu endog en Hjemspjuning at en faetværende Kritik
 enten den er roende eller daddende er et faetværende for det
 Kallens der mangler Lange nu bliver skruet om Uafvielse
 af Balletten. — — — Balletten gik i Lange i Peter og Sørensen

Den skulde gik den som Boinefortælling til hansen Peter, og da var min lille Datter Lørdag
 færdig i det nye Teater med sin Moder, hun var aldeles smaaløs over husel hun
 fik at se og min Kusine som havde set Balletten for og saa hun da jeg satte hende
 synder at jeg spillede Kallen udmærket, men hun kunde ikke lide at se mig spille den Høje
 Kaller, naar jeg var krumhjælet og støjede hele aftenen, og ikke kunde faa Omsider til at
 mine mine Karogepinde bærer.

Forsatter i de Bøger.